

זה ספר

תולדות אדם בנפש

בית יהונתן המופר

(אותו עשו בית הכלל לבא כדכר ה' ענת טרונים מפר)

פלה הקמיעות החדשות האורות ומחבר כתבי מינות ואפיקורסות של שב"ץ ש"י : בעיקר
 כופר • נגד מלכות שמים קודם ובמות מלואות תופר : דומה לצב"י מורה יצר לבו
 רע מנשריו משנער לצאת מבטן אמו בעברו על פתח כתי ע"א מפרסם לצאת מרלב כעופר •
 ונמצא כמה פעמים כנגב במחחרת גומץ לעצמו חופר • להסית ולהרית את ב"י יצאיש הכינים
 לעשות הציצה במלכות שמים חוק ורת להפר • אעפ"כ תמיד הכתיש את הירוע איש שהכל
 בופר • בן מביש אמו מכלים אביו וחפר • לכן ראינו לפרסם את החנפים ולספר מעשיו של זה הצד
 הרמאי ראש הוויפים ושר הוויפנים וארון חינו פנים שעמרו בעולם • למען ירעו הור אחרון להשכר
 מן הרמאים • שלא להתפתות בחנפיו לעג טעונ מחליקין לשון • ה' צבאות ייץ לחלל גאון של
 צבי ומי יפר :

זה האיש קצר הקומה (גוף ורכ גדושה כהם לא שוי נכרא אלתא) ואיש ומועצמה • נקרא יונתן אייבשיץ • תפלת
 גדולו היה בארץ מעריץ • עניינים פסולות • ולפעמים קצת פקח זלכ פתולס • מניד ואים לטון דברן וזכין
 ופה חלק • הסליחו מחכו בני • הספקתו העמים • פאסטתהא בלגול • ועשו לו סם גדול פדשטתדך עשו הרב ר' יצחק
 בר"ם חפרא • והוא חתנו של מרדכי כהן מהצובה • סם פפראב קנה מוצא גדולה • אשר מתחלה היה כראש ככשי
 מטעם בכה"מ • אבל לא איבטס המים • ופסט בנגדי סקודס ולפס בנדום אפרים • סוף כל היום בין הכותרים • והא
 לפעמים על פעה לכיתו ופסע טלפיו • להיות כראה כתופס ישיבה • וספקו בחורים ללמוד עתס • לננוכלכ הסתן ורשת
 הכריות • ולפנות לרשם בעולם לאכטס הגדולים • אלא באשר מהכביאים • ובתר לו ג' פ' הרוכ תלמידים בומים ופתאים
 העאיינים למל דבר • אז הואים נחמו הסקודס וסבלי • בשכס עימציא להס סרכסס ככבוד • וססלא בלב
 יונתניים לנסיס סקודס פפרא • אבל כותבים לכל פנות וקנות סבוי כסום וספלות שוטס אייבשיץ • כל סת כאיש אלהי
 ואס"ל ספלימו הגואיל • סקודיות וסכמות העמוות סקס • וסיו לו לסכה • עד סכתפסטטו למדוק • כעשט גל
 אסככו וסולץ ואסילו בטורקיא סע סאמיים שהו יצר בשולס • בתורה ובכבא סקודס ועכו • ובקבלה מטעית פטיט
 גברה ידו לס"ד סקודילים הוסיבילים • אין על סכר ססלו לפי דבריס • וקפס אכל הארס • וידע לסקיות מתיס • אכל
 לענוס ולסקית רעיים ככל סיו ולדעת ממשבות וסודס מביד בלגול כשמות וסכמת ספרנו אכל בוטן חועט כתגלה וסו
 וסקריו • וכודס ססול אסקודוס גרוס לץ היד וסיוף גרף של כול ה' ותחלת תקולו היה כסכור • כי סלקו סתיו סכל
 לחס לסססל לנבאיוס ססב עס סעין • זאס לסרטיס טקטו סבות סותו כהן און סכל • כי הוא ראשית אונ • ולא
 ססכוסו או • כל כך בתקוס סלו • אך סס כודסן לו כבי וקס ססיון • הוא סיווי און סר"י • סקיס כודסו לסורק
 אסד • וקבל סכנו סקודי סקיות (וסנידו סודעיס אותו ססטריו ססכסר סטטן • אסו וסכר על סתי ע"א סיה ספרכס לסס
 כי נס כסודכו כסר כוויכ • סכל לדרוט לאלהים אפרים • כי סא סס סין אס מינו • וספיקודוס אסד סבת ס"ץ סר"י • סיה
 סתאכסן ככית קצין • וססכר ליו וילס ססטריו א הכסר אייבשיץ • כי ראס כו סמיני סוטאס מוכקיס סוט וסכפא יתר
 סספ וס יסוד ככס סקודס • וסאמר לו אסס ססולך בקופס סל סרנים • סן או ססכיס ורץ אסר כבי סכור לכאר ססס

למחשבה כדבר ידוע לו מחותנו דע משה מאיר מאלקוני שנתתם שם כפ"ד ומצאו באמתתו כתב אהרן הרמב"ם
 לזכר פרוסטיץ ור' יונתן ומרותם שם דברי מינות ואמירות מה שלא נמצא מעולם עד היום הזה אסר ראוי
 שגבילו זה למלכות הנגד מלא קרשים באשר יראה בעיניו האמת שם כפ"ה ועוד נמצא בכתבים הבוהים כרך אחד
 שגבילו זה וזכרון מי יצאו אלו הדברים והשיב שם בפני כ"ד שהביא אלו מר' יונתן והנה ר' יונתן עשה כחכמה וכתב
 לפ"ד שהוא אינו מכיר למטה מאיר הכ"ל ומעולם לא היה פה פראג גם אותו כתב של לזכר פרוסטיץ לא בא לידע
 מעולם ולא קרא ושם עשו והוא אינו מכיר הכ"ל הפ"ב עפ"י ומה יעשה הוא שכתב אלו הגבי אומר שאין בטענותיו
 כלום וכל דבריו בטלים ומצוטים ומשיקרא לא קאמי כי באמת שמה מאיר היה באן מה פראג בשם המנות העבר
 בא לנהל כ"כ בכה"מ ביום הראשון של פסח קודם תפלת ט"ל וכעשה לו עם כבוד ועשו ראו ולא זכר ושהתחיל שלא קיבל
 כתב אחד מר"ל פרוסטיץ הנה השיב פה הדבר וזכר ע"ד ונתן שמואל על שם דני וגם הקצין ר' אינן פרעסלן פראג בעיניהם כתב אחד
 שבא של הבידואר מליב פרוסטיץ וכתב ליונתן ש"ד ונתן שמואל על שם דני הקרבי קרבן עבודה לז"ל והיה
 אותו סולי"ם פ"ח שא"ל גדול ועוד כתב שקיבל לכוון הכתבים הידועי קבלה מר' יונתן ועוד עליהם עם בני חבורתו של
 ומכס כתבים אלו הגיעה עליהם הארה סיובלו לבין את לימודו בקבלה יותר מה"ק
 ועוד מכתב אחד השיב לזכר לר' יונתן ש"ד שאלתם בשלמי היה הרעה ומעט שפ"ר שמואל קראקווי"ר ג"מ שאלת
 אותו לז"ל והשיב בעבור אחיו במדינות סולין שלא כתן אליהם עדיין ועוד באותו כתב נתן סינות ליונתן
 של קבלת הסימון משנתל לז"ל שפולת יונתן הגם שאיזה טענות לא קיבל אינכם כעת קיבל הכל בידע גם העני
 הקצין ר' דוד יאבוקיא בכני כל שעל ידו זה ימים לא בביר פלג' יונתן שמיים והביא לזכר פרוסטיץ והנה כל כפ"ה
 ואחר שכל מיני מדעתו של לזכר פרוסטיץ אגשמי הוא לר' יונתן לכי"א ושאלתו ככל שאלתו היטבן שגבלה כואר
 יענא בישראל

והשני' למחשבה שאחד קרא בשם לזכר ר' יונתן שיהיה לזכר פה בכה"מ האל"ל ר' יונתן ובישתו שנה תמימה ונתנה
 היה מתגורר שם ככה"מ בלתי שנתות והם היו משפטים כל רבוי ולא חש עתון אהלם יום ולילה והנה
 בעצמו עזר לקשר דרכו לעילין והקרה ה' לשם תורה טהור איזה אנשים נדוקים וראו בדברי ר"ל הכ"ל שהוא מן כת
 האמיתיים והיה מדאנה פן יפסדו באמתתו וסקני ונמצא אלו כתבים מקבלת שקר מעיניו ש"ן יל"ם ויהיה לבנו
 שאותו פסס היה שם האלון התורני' כנימן בן הגאון אב"ד דק"ק ברלין עתן הק"ר סי' שבעלמס' מסר ר' הג"ל
 קונטרסים וכפר אחד בכתב לר' כנימן הנזכר באשר שפסדו בעיניו לאוהב נאמן שר' כנימן הכ"ל למד ד' טי"ם
 בכה"מ ובראה ככרין אהריש והנה לבנו שספר זה העתקתו אגשמי"ם וש"ך בעצמו היה מתגלה לר' יונתן
 והם הסודות באותו ספר וקונטרסים ותקולת התגלות היה בווינא והיה בת עמיתים במדינות פולין וכחשע הלבו
 לאיבוד והתפלל ר' יונתן עליהם נהמשיס ולא קיבל תפלתו עד שהרבה עתה יתקן תפלתו לפני ושה רבינו ע"ה
 יצטר לו ושאל ר' כנימן של ר' אברהם פאסלבורג אם הוא לומד קבלה והשיב שהוא אדוק וזכר ביותר שכתב
 שקבלה ווי וכל זה נילה ר"ל הכ"ל לר' כנימן הכ"ל בישוד כאשר ידבר אש אל רעהו וניגלה לו כל לבו גם שאל לו למה ר'
 שלום ראשונות הוא כותב כל הכופים משדושיהם והשיב מה ושא"ל יבנו שזוה רש"ל לר' אבא לכתוב ומי יבא אחר
 פנ"ו אשר כבר עשה והנה ר' כנימן הכ"ל משה ספר הכתוב הכ"ל לאוהו שהיה באותו פסע בטיסלין באותו ספר
 במא חיות גדול מאס כופרים באפדות גם התנלות על משה"ס ע"ש שהכניסם ל' לביה הכ"ל גם התנלות שם
 בראשו מכתב שקרין טילפאן והנה באשי באו השעויות רשות מק"ק פ"ד נתודע לבאן אותה משה מטיסלין ושלחן
 כל הסברה שלהם ככה"מ כתב אחר כתב אחר ר' כנימן הכ"ל והפגירו בו עד למאד ליתן להם איוון בתפ"ו ולשלוח אותו
 ספר לידם הנה אמנם לא עלתה בידם וה' הפך טענת כי כבר כעסה הרבנית מטיסלין ולקחה הספר אה עוה ומכרה
 לבעלה הנאן כר"ו ויש בבאן השתקה קלמ מאותו ספר הנזכר גם נמצא בבאן איוה דמים אמתיות יד עמו מר' שלום
 ראשונות האותו ספר הנזכר והנה מסוף תעשה כיכר ונלו לכל כי אותו ספר הנזכר משה לר' הכ"ל באשר ר' כנימן
 עשנו ראש כנימן שלמדו מזה הספר ששתתל ואבא היום אל קשי' דמכמה וזוה הספר הנזכר וזוה בילת פס' פגוב

שנזכר לשנאן אב"ד דק"ק ברלין גזיר בחוקק בוידעו של ילך כבוד כנימן לתוך ד' אמותיהם פן יפסדו ככל שאלתם באשר
 שקול המון ככל העולם ימאשי בה' ובפרשות ר' יונתן הוא ראש לראשי פגוב
 גם אב"ד דק"ק ק"מ כתב לבאן כסופו וז' לחייו של ר' יונתן דברי תוכחה באשר שמוכרס טר' יונתן שמו הוא ראש
 האמיתיים היתכן שימא תקלה כואר במשפחתו ואלדכה ראוי לרדותו ולרדטו עד שידו מנפ' פגוב
 שלישי' הלא תפקדו ותרטו מעל ספר הכתב הנמצא שם במנהיים גוף הכתב שכתב ר' משה פאפרט גם כתב
 שכתב ר' יונתן לר' ישעי' חסיד ומתנו ליונתן ולר' משה הכ"ל גם שכתב אחד מוסכת שם אחר בכתומות
 מר"ל פרוסטיץ לישעי' הכ"ל ותוכן כתבים הכ"ל לראות בהשדלות רב לקבל ר' יונתן לרב ואב"ד וסימיתו אגשי כה"מ
 פה יתקמו אוהלים שם במנהיים בכה"מ ואויתרכה הדעת הנפסדת ומשם ענא התורה לכל העולם ויהיה שם למהל אחד פגוב
 ודכים ינקטו דכריהם

גם העיד ר' לזכר ד' משדיות סולין לכני שני ערים שזה ימים לא כבד בעבור דרך מנהיים אמרו לו רשעים האחרים
 הכ"ל כפה מלא סינותן בבאן לומד קבלה ברכי' וטגורה לו כפה גם כשנתפס ועליה חסידה הלא מפירדא פגוב
 בווינא ג"כ נמצא בארנו ולדוסקא שלו כתב אחד מליב פרוסטיץ לר' יונתן וזה ידוע ומפורסם בווינא גם ועליו
 הכ"ל רכה ללמוד שתי קבלה ואחר לי משתולל ליד ר' להבין ולהשיג קבלת ר' יונתן והסליגו עד למאד ואחרתיו לו הוא
 שפליק ומריף אגרת עם לזכר פרוסטיץ וליב פרוסטיץ מאמין בס"ן י"ם והשיב לי הלא בעלי קבלה הם המומסים
 ובמיאס בעסק זה והמשיל לי כזה אש אחד שולס ודכים מהמון באים לבקרו ומכמיים לדבר אחד ורופא אחד בא ואמר
 לביסק מהמומסים הלא השכל לעשות כדברי הרופא והנה הלומדים פקמת הקבלה מהה המומסים ובקלי'ם נעסק
 הנה ואין חן הראוי להפחד רבוי הדעות מהמון אשר לא הוא מימייהם אולי והשדתי לו אחסן כן הוא אש לאיזה התנגדות
 לרופא מרופאים אחרים ופרעתי וספדתי כמה מומסים בחכמה וז' כמו ר' משה חסיד והמופלא מהורבינה ל"ם קדושים
 אשר בארץ המה ועוד רפ"ה אלה ועוד אחד אשר שודדו סי' שמו רב פליים אב"ד דק"ק ברלין של עונן וכר שמו פגוב
 ומעט דברי ואשי שם ידו לשמוח ובאלס לא יסתה פיו

ועוד אחרתכבר ידוע ומפורסם מאותו ספר של סניא סיון שכל הנאונים ובעלי תרסקין גזירי כפרס על אותו ספר לדון
 אותו כבת כהן שוכתי והגד לזכר פה חסד אב"ד דק"ק בווינא שסיכר לז' משה חסיד על אותו חז"א פגוב
 ביטא שאחר התבודדותו אשר המדבר ארבעים יום לבער מרכבה טואה כידוע מהמעשה כוס באריכות עשה איוה תיקונים
 פתיקין הראשון היה שסא ישמעאלית ואשר עשה תיקון זה שהסתכר אותו ספר הנזכר ויניד עליו ריעו ומה לי
 לפארין מאותו רסע כבר ידוע ומפורסם מארעמיים והנה זה שזוה ומני בא' סמוך לפראג ודעתו לבוא העירה ר' פגוב
 ע"ס אגשים טובים נאסרו ידיו ורגליו ולא יוכל לבוא העירה ולא עלה בירו אשר איותה נפשו התמועב לשנות
 ונשתפא שם בל' כנא וניתן לו שם ש' פעולת ר' יונתן משה כסא שולמן ומגורה וחדר יפה ולא עוד שאשת יונתן וחמותו
 סלבו לשם לקבל ברכה ויש אחרים שמהם להסתכר לזכר ר' יונתן וכמה שלושם הנלכים מזה לנה פגוב
 וזה שנתים או שלש שנים שבא ר' יעקל ל' שמדינות אשכנז ואחר שכלל מדינת אשכנז קלא דלא פסק טר' יונתן הוא
 ראש להסתכר ש"ך והוא ביטא לו והיה תומם מונסל שולמן וקב"ר משה לישעי' אב"ד יונתן הוא מאמין לט"ך
 הוא שני לו וכמו כן הגד לר' אברהם פאסלבורג ע' ויזכר שמו אב"ד יונתן הוא מאמין איני ג"כ מאמין פגוב
 ויש בידי כתב אחד מר' משה ספר שכתב מירושלים שנת תפ"ו להמופלא מהורבינה ל"ם ויש באחר אולי כוונתו ל'
 לזה ישיה סלילס דור שכלו טייב סייך אפשי' אלף שדיוו על האמונה הנפסדת וז' וועמודי ארץ שם בידם למסופ
 ככה או כשפלה ולא יצאו מעלה עליהם כללו עשאו וכודאי וכות ופעולת נדיקים הגדולים במיתתן יומד מטיייהם פגוב
 שיתפללו שיתגלה קלונם ברבים ונסיון הוא לכמות בהל' ללכר ולולי האר"ה שריד לנוכחטנו ונ' בכך מוטל
 על כל רבני ומכניני הנור לגדור פרנה וז' ואלי יאמר וידי משה כדכים במלמח וז' וזה ענין אינו מושלם אולינו אדרכה
 לו באה ויהא לתפוס אלוות אביו הספיס שהיה מן הדופים אחרים כדריפה מלא קולע פל שריה"ס ולא יעא ופרס פגוב
 פג"ל ל' שכתב אש אברהם בקרל סיון ייהיה בית וועד לזונת ש"ת וזכה אשה ור' נדכ"ם בכך יעשה במכתו פגוב
פגוב

ויקראו ויהי עמך עד שהלך חסם אש"ו מרוב חרדה שהיה עלי' באותו פעם שלכתי אלף הרב ר"ה הידועים
ואזרתי אליו כ"ה מקום ירמם עלינו • כאשר הכתוב קראת קרובי קרתי הם • אין רואין דבר טוב מהם • והרב ר' ייב
סניד ליו"ב שידע דברים הרבה עליהם כשרם על ר' יאשי' שהוא בע"ה כ"ה מאטיין כש"ך • ותוך דבריו אמרתי לו יתן פ"כ
אזי אנלה לו סוד דבר גדול • ונתן לי פ"כ • ונליתו הדבר מקרה רע ה"ל מראיתי מרע"כ • ועד כה נשאר הדבר בסוד
אנלי • זה נעשה אחיה ימים בחודש ניסן ב' פעם הראשון שהייתי פה •

שוב סעיד ר' טסה ליב חסרי בטעם בעונת פ"ח ככ"ל • דברים שאין להסלותן על הכייר • רק מ"ה עוד ער' ישע' מוכיח הגיד
לי כמה פעמים מה' יונתן מפראן יס'לו רוח הקודש ויגלה סודות יותר מן ר' אינן לוריא • וכשעשיתי זאת
פרשת יונתן •

שוב סעיד הרב מהור"ר העשיל כהן בעונת הכ"ל • כשרמות הכרוז פ"פ דמיון כוה"ל • אני הייתי בעמק לפי תועי
בענין התאמינים של פ"ך • שהוא שעות גדול בקרבם ונענעו ענוס • ומה איבפת איך שמו פ"ו א"ו אחר • וכמד
פנס הכותש הגדול ר' יאקב ראטניר • היה רגיל לומר הסירוט של הוא ולא אחר • הכונה היא שאמרוס הוא • אבל ולא
שלא יחא הוא • אחר • או יחא אחר • עכשיו כשכבר היה ר' ישע' כאן בעמק לפי תועי • אמרתי אליו שהוא חששה
שעות להאמין כזאת • ופא"פ כמה דברים מה נכח כ"ה שידות דברתי עמדי • ונזכר דברי שאלתי • מהיכן מאין יש לו ראש
שהיטעל ויסוד ומספת • להיטעל מאמין כש"ך • והשיב לי שכא"ל זהו עמאן דהוא שהיה אדם גדול • שגלה לו זה בסוד גדול •
אמרתי לו כודאי טעה אדם גדול ההוא כ"כ כוה • כי הוא כשר ודומה כחומר כחומר • והשיב לי כוה"ל • אני מוכנס שעות
אדם גדול לא היה טועה וכאם עשה העסק מחבתי כבי שקר • או כל עסקים שלנו שקר לפי שכל עסקינו הם כנוים על משה רבינו
ש"פ • והוא הוא עמנו טעה רבינו • על זה שאלתי ואיה הוא • השיב לי לא נכח לידע אנה הוא • באשר שבאותו בית שהיה
שם • היפה שם שפחה מונמית לבדה עמו • היא הנדהה כי לא ירעה להיכן הוא נעלה • כל ה"ל כשאתי ימים אפדים על לבי
ונערתי עמתי שלא פרסמתי הדבר מיד • ואמרתי אל לבי לערץ דבריו אולי הוא מאמין באמת ש"ך ומשדוקו במקום מרע"ה •
ש"ך • והתחייב ומוכר לקיים כל ההצות בכתוב בתורת משה • אש"פ מאן וסלאה הייתי פורע עמנו ומחננו למעט דברים עמו
שלא יחא לי לנכסול • מה גם שאיני רק ער' ימדי • ועל ליל לכה הואת להיות כטובישיא כו' • ועתה שמעתי וראיתי
עשה כ"ה שלק"פ ש"פ מהאב"ד וטני כ"ד • וגם פה מנהיגים ככרד • כשרם גדול מהרב החא"ל דקלוו • כנרוף שני
דברים מופלגים כמכונים • שכל מי שיש לו ידיעה בתקנת עמקיים הללו שידעיים • אמרתי שיליה לי עמטוא להיות כונס
הדברים • כשזיל כך הריני מניע דברי הכ"ל • מה שאני יודע •

גם כתברתי כמה שדיס שהענין בחומר הכ"ל • ששמעתי ער' ישע' בעסר' יונתן מבראג • כה"ם שכתב כוה"ל • הקטע
יונא בק"כ שלו דברי ר"ה • פירוש הקטע הוא ש"ך יחא לאמות תוגרמיים בק"ב תלמידים שלו כו' • ועוד שמעו
שמעו פסטיס כהנה וקרה • שדוטים וגדוטים כס"ר יונתן הכ"ל • וגם מנאנו כשעו אחר ממוט בכתבים של ר' ישע' •
שכתב לר' יונתן ולר' ששה פאפרס מבראג • ולרע ליב פרוסטין הכי"א סקר ושינו שדולסם יתקב בן יוסף • ותוכן
שכתבים ותמונת דברים שלא להעלותן על הכתב • וגם מאמינים סקר של ש"ך שכתב לה אור הגנוז ע"ר' יונתן ומשכב התורה
פל דועי • ומה שהונבה כרת ובהלכה ע"פ מראות ומעמדות וברוים ואיומים גדולים בעדים הכ"ל • נגמר היום יום השמי
י"א מחנו מפ"ל • כל הכ"ל הונבה כדת ובהלכה • יוסד' הפפלה רונס ככולס • וקנס נגמר ביום ג' הכ"ל •

שק' פלל איס בית לוי מינך השונה לש"ר ע"ל ר' בק"ק מכהיים •
שק' יודא טילר מבינא • שק' מיכל פער השונה בק"ק פרידנברג והגלילות •
ונתקיימו החתימות מאחזיק ק"ק וירמישא נד' אלדר שני מקי"ג לפ"ק •
העתק סתב מן רע ליב פרוסטין • לרע ישע' ח' בסליו תחל' • ול"א שבחוכו פועהק ללה"ק •
אל יד אבו' מכירי פניכי כנפשי ספידא ופרישא האלוק ה"ה התורני מהור"ר ישע' ינ' •
דגה אין להאריך בכתב • אך ורק באתי להודיע לנכ"ת שקבלתי וזהו נ"ה הטובה • דהיינו זה מחשבי ר"ע • שבר הפרישה
כשם ששקבל שער על שדוטה • מינן שיהיה לעונד ואקוה שיהיה לעונד וד' • אש"כ לא יהיה כיוון על

פריש מחובא פריש • רק פה שפעה על העבר אני מוזהר לו • בעמק נעורה ח' שאור שבעיטה היס מחבדיל חותכו • אבל
אש"כ כשאר בנינו הקיבור על פעם אחר עד שפריש'ה את נבולנו • גם באתי להודיע לנכ"ת שחא' ר' הכיב לי ע'
כני ימדי ע"ו ב' אגדת שלומים מה שגלת לי ור' שמה פאפרס בידוע לו • פאפר תקפלה ר' לנמריל רנה להכניס להשיב
ע"ו האותה • הוא חצה לכתוב ע"י כני טאכתוב אני שכתב בעמנו יבוא רק ע"ס סק' ר' הירש פריעני • אש"כ איס אחר
מה הוא חתיון גד' • וזה הקנין ידוע לי • שיהא חיד בא לק"ק פראג • ע"ס זה האיס חתיון אוי הקנין ישמע מה שהוא
יכנס כחוכו יסיה • וחאך מאך ביחא יחא • רק שלא ישכב אותו • וכוה"ל כל זאת אס אותה ב' ד' הפפלה גדולה יכול חתני
ע"כ הוא יהיה • ואם לא יהיה סב' לי אל תקסה • ככר הוא ידוע שחודלה כפועו • וכך היה חנה לכניס' לכתוב לי להשיב
לי • גם באתי להודיע לנכ"ת מאשר ששמעתי מאתו הפירוד מרונים כקוסיים לקבל רע • ע"כ הוא לי תמיה גדולה •

ישתדל שבת אחים גם יחד • אהו' רב'ר' בעבד או אחיו ר' אברהם הלל היה כודאי נגשת רוח גדול לנכ"ת ממה שכתב
אני בעמנו הייתי אלל הכ"ת • וכפרע עכ"פ יס' לו כל הקנינים לבני • וכפרע אהו' הקנין ר' יונתן הוא עכשיו הכרנס •
אני יודע הוא יכול הרבה • וזה הקנין ידוע לי יס' לו יכולת הרבה לעשות כוה ולהיות מוכי' • ע'כאשו' מוכ' טא מתבקש
שאב' באלו אג' לבר עמו מדבר הייתי • או כודאי לא יחא לופיעס • אס הם יקבלו אחרתן • ולמכת יהיה טובה גדולה
בכל הענינים וד' • ע'כאה איהו כומל ומשלים • מכ"ת יחא אן ספק לא יכוח יוסם ולילה דבר זה לפעול • ותו לא מירי
רק חיים/שלוט ער ביאת • גולגונו האמיתי כ"ד • יוסף בן יעקב ו' • בדכות תעלה לפאס וונתוסם כל כניו • ד' כ' מחני
הקנין המנהיג הר' עתה ע"א וככ"ב • ע'כ כתב ולפון מאהל הכביא של איכשניר •

אגרת • הכ"ל מושפת עליה בעלם • וכתב הנשתיין כששנו הפראג לא נשתנה כל עיקר • רק מעט מוזהר לא שהיה מוכלם
בתוכו מתורגם בלה"ק בקי"כ"ל • ונזק הכתב נשאר ביד הכ"ל • שנכחו העדות ונתקיים חתימת יוסף בן
יעקב • הכ"ל ספידא ח' של רש' לביני פרוסטין • ושנהא'ת שמו יוסף בכתוב ש"פ באריות שהרשע הוה חמס הוא חמסי בן יוסף
של מאיני הסקר יוה הכלב שוטע בנרפקי הוא כביא כש"ל • של המיניס והמיתוטבים אייכשניר ופאפרס יתקו וברוניהם משלי
אשר יושפתנעמוניהם כפשיס • לנזון יסיו והודראן לכל כשר • ככתב בית ישראל לא יכתבו כספר •
העתק מר' ליב שיטל שכתב לר' ישע' יום ד' ג' חמוז חפד"ל פה פראג •

ראש הסדר יקר הער • עמוד כפרין ונודר גדרה ת"א"פ והמקורס • כשהיהוה בכל מעלות ומדות • שמנו כחמיסלנו
עשר ידות • כ"פ ה"ע ה"כש ת כמהור"ר ישע' בר' • לא יכנה מחול ימים ירכה ולסופת מרסחיהי שלוסקוויסט
רבי • אוןן שמעתי תנודל מעלות ומדות ותכלות שורס פכמים נכר תבונות הן היום זכיתו לראותו וכו' • וגם יתנכר בחפלינו
ומעמיו מוכיחים כי יגלה לו אונרות הנהנה הככוכה ונפתחה לו שערי כינה ותמיד אש תוקד בקרבו ושלום אלה בודרך ארץ
ושמנה יתירה ומדרס סכס ויראה חילתא וזטרתי לנכיס • וכל תרות שמנו סכמים נתקיימו כו' • טוב זכיתו מדברתי על לבני
אס יש את כפשו להיות אב"ד בק"ק מכהיים • ונענע לי ראשו • ועתה הכני עמוד כתפלה וכפי כפושות שמים שתרד' ע'
שמעתיכס ותרוס קריכס כעט העשועוטק באהפתכס ודורס שלום שורתכס • שק' ארי' ליב הורוויץ סג' למק"ק סיטל דליטא •
הפירוש שליט תוקד פקרי לנכריסס כך הוא ח' ס' ר'ת אדוננו שכת' תוק' ד כקרב' ובנמטרא' תמד' כמנין כתיבני יח' ש'
העתק פג' ע' בק"ק ליסא בב"ד של הרב אב"ד ר' ק"ק הג"ל • וצורופ'ה' שברקו אח' הבהור קלמן
יצ"ו כו' (והבהור היה בק"ק פראג כשה שנים תלמידו של ר' יונתן ומבני ביחו הסמוכים
על שולחנו) מושתק ג"כ ללה"ק כולו •

בטוחב תלתא כי דינא כחדא הוינא זאתא לקדמנא סב' ס' כר' ר' קלמן כמהור"ר יתחלתנו • ופגיד בת"ע בעונת לוי ע'
ונת' מ' דיב' • כוה"ל הרבנית אשת מו' יונתן מבראג • נותה אותי שאלך על השק שלבתיס שכתבו אנרות
מונשים ושארקו הכתבים • ואינרות של דברים שפלים • וכל אותן אינרות שסס מקנינים אינן חן קנר • וכך ששתי
מאלתי כתוכס שני אנרות • פאפרס היה מר' ליב פרוסטין • מה שכתב לה"ה מהור"ר יונתן הכ"ל • והיה כפונ ע"ת תלמידו
ישע' כ"ה משה פריער' ונכשיתתו • ואני מכיר ס' חמס • באשר הוא למד בפראג בערך שלס' שנים • וכשני היה מה שכתב
לנזון מלמד גישיט של ס' ר' הכ"ל • ולקחתי כתבים הללו לידו • ואשר הכתבים נשברו • אש"כ כן הרני ושאל מה ששפרן •
וע"ה

בית היונתן הסופר

שמירת : ומערת ליתן אורה היא טובה ועולה ו והוא הלוי מדרג העולם להוכיח זה : גם סיפר ר' מהרש"א האלול
הדומה אליל הלוי בקבלת סוכה מאמונה שלו . ופיו קוראין ענין אברהם קדשה (ר"ל ע"ש הקדמה היא בשנים) שכתב
לזה וזכה חסות לכולם . ועמו לה תכשיטין יקרים . ואשה אשת מאנשי אותה הכירה תכשיטיה שהיו ביד הונכה .
מתן לה כלה . והחברה של הקדשה היו חסומים ומזוייכים באמונתן קאפליך טוין לכולן ובשאר ביטנים . כדי שיהיו
ניכרים זה אל זה . גם כתבתי להם . כל ה"ל ששמו שמי ה"ל היום ס' ענת תקי"ג לפ"ק באלמונא : במהוד ועבן ס"פ
כאם עוור בהרב אכ"ר מהורר פייס ז"ל . הפ' כבי היטה חסונן :

מש"ל מענין הונכה נכריה . תראה לעיל במכתב הרב הסופר מהורר נתחיל וי"ל מפרא . ומבין שגם עם הפכו
בה"ש של הברא"ב ו"לונות . והיה להם ג"כ וזכה נכרית עשותפת לכולם . וזכה עמו הסתענים בפאדליש כת
פרענק ש"י . עיין פטר שמוס יהוא היה מנהג קדום הוא למנאפסי . ע"ה קהלת ע"ה בל הדברים יגסי וה"ש כים אשת
היה לכולנו . פ"ו ידו כל הדעים שכתב שמועב אייבשי"ר ע"י יינטעו בכת שלו וירטם על פקדי מולם . כמו ר"ש כנו של
הסופר ר"ש קראקווי . שכתב אליו אייבשי"ר לקונו בפאדליש . שיבא אליו לכראש . והדיוטו לסיבת מבני אמונתו הארוכה
שקדשה ובה לפראג והודם . הוא שהכיר כתבי המיוט של אייבשי"ר לוחו פאדליש וכן ר"לוי אביו של הפסיד ר"ג נר"ו מבראש
היה בפראג והכתב אחר אייבשי"ר . והביא ארז כתב המיוט לשם וכתבו רבים אחריו . וכבראש עב"ע דבראד ה"ל סוד ר"ל
בשעוה . וכדו של הסופר מהורר וזכה ל"ס (שהדפיס ש"ש שלו) כתבם פה אלמונא ביינות ווי כנורו בעדוה הכסופים
הכשרים . גם פיתה להשרת של אכסניא שלו לונות עשה :

גם חששתי און וטחל לאוף וזיה עמם וגול כלכלו הלא עוף . כן חלף ביתו אייבשי"ר וורע הרעים שלו בחיץ . כובל
למשות סבור בע"ש . וכבר כתפרסמו קצת בעולם . כמו מה ששעשה בביתו עם הכער גדוק . שכלה שפרו הרב אצל
עתו המנאפת וכנורטע ששעושים . ומה שעשה לנער משרתו שהפקיד בידו עה סגל פנים הרבה . בלכתו בפלישותו הכביא
את אשתו מפראג . וסיכן בעניו וטעה שלימותו בעבר כאין לרבו . וכתוירתו תבע מינו את שלו כפר כקדונו . ואל אייב
עו אשתו ספ . ומת הכער בדאבון נפט . ומה ששפתה אשתו לאדם אשת עמיר שהפקיד בידו ארז עם פמדות דברים יקרים .
בשעור האיש ההוא למאול חמה ארזו . אחרת שבגנב מביטה . וכתבתי על זאת וכתבתי . ולכסוף נודע שהיא מחרת
עוונת הספורות השכונות וספנים יקרים . לתגרים וזכעלי סנויות כעין .

בכה פה'טענד הוא על הכעוה . בעסק הריב שהיה לכני מדינת לוטרינגן עס עמיר מופלג בילי מבני מדינתם
בענין עמא תוך שרים שהוטל עליהם . וכברו פו"ק מ"ק מ"ן ברנרף רב שלהם אייבשי"ר לדון בין הנדשים והעטור
פנ"ל קנה אשתו כשתן דמים לתת ידו ואזכרו לזכותו בדיו . וכן עשה נתן בינו כו"ש לפסדוין הדיו . וכשנתוודע הדבר
למו"ש מ"ן שאלוהו של כך . כיוש ונשכע על שקר . וכן מעל בשעונו בענין הרכבות . וכן הרכה עושק עשה עם כמו בפראג .
גם בעברו כפס"מ הסכיר את הדך כנר ששעו בו . ובעבור זה נדפח עמם בקלון גדול . כל אלה דברים ידועים ומפורסמים
לכן לא נאריך בהם :

ענה נרשום קצת ממעשיו המקורקלין וררביו המכוערים של המי"ן הרע הזה אייבשי"ר אויב צר
צורר היהודים . אשר נתורעו מיום שנחבל לא ב"ר מג"ן . ובראשית ישיבתו בק"ק אלמונא .
בא רשע בא גם בו ועם קלון חרפה . ולא נציג פה שכבר נזכר בכפר ע"ע . גם לא מכל
החבולותיו ומעלליו הרבים והרעים . אחר שנהגלע הריב של חקמיעוה : כי לא יכולם פפר גדול
וכבר נזכרו קצתם במקום אחר :

ספר ר' זלמן ווידעש (עם שהיה נטוי קרובת אשתו . שהן שני בשני וס"ו) איך שכתב מחנו לדון בפני האב"ר
הקודם סוקן רי"ש . ע"י הרשאת ר' אפרים לוי . לפי שכתב ר' אפרים לוי לעד אויבשי"ר על אייבשי"ר
כמין . של כן כעס כרא"ל שיעור לזרעם בעולה . וכסבור היה שר' ווידעש לא יוכל לברר עסקיו . ולפסות ביאנו ליד
שכועה ויתפטר עמו . כך היה חשבתו . אבל ר' זלמן ווידעש היה אדם וכויר כמכני ומשכונותיו . והביא לפני הכ"ר
הבראה להם נכלותו של אייבשי"ר ע"פ כתבי עמנו ואגרותיו שהנניסם ר' בכרך אשת : וע"י נתגלה לך"ד עולו והכחלה של
פנייתו

מעשי נצים ונבלות של אייבשי"ר

פנייתו לר"ן : והודעה שלו ר"ל נציבים ללידע מה לעשות על ריב לא לל' . ומשפת הכעוה . אשר לכר' ד'טסא חקבל
פלוין לפשר הדבר ולה לקיט הריב . כאוסן זה . כפסד ר' ז' מענו . כשתקט הדבר ולא יזכר עוד . והדבר הפורסם וידוע
פ"ק ר' לייביס ולכמה בני אדם . ומעשים רבות שפרו ר'ו והודיע הדברים בפומבי . ושקל פל שחנכס עתה להקבל פה
על כסא הרכבות דג"ק . ופ"א הניד בדברים האלה בפני רבי . והפליג לדבר בננותו של אייבשי"ר . וזער בן ארזי טורי .
וא"ל למה תדבר אלי בדברים האלה . והוא נטוי קרובתך וקרובת אשתך . ושוק דבריו שאפילו אם הוא אדם גדול בירב
(כפי שגסל הפס בעולם כשקר ובתפולה) מ"ו זה אשת נמור שאין לו נאמנות ושמו . הוא על דבר שכתב . ולכן לא
נאה ולא יאה להיות רב דיוין בנ"ק כדביא דמסקין מניה ממונא כדביא לא ר' יא . בענין הוה וכדברים האלה היו דבריו
של ר' ז' אל ארזי כר' ז' . ועד בשק כאמן בלה . כי לא שנית בהאומה חיליה . ואשכ"כ חלית מעשה ש"ט שגם ר' ז' ע"פ
הפגרת בני השפעה סייע באותו מעשה של קבלתו לרב דג"ק : אבל שלם אשתו בראשו כמש"ל :

(2) מה שעשה כפס"ד נעברו דרך שפ . ובעמנו כוונתה של הגדדים שהסוככים כשפלותק בעת ההיא . והנד על קולפטי
היו בסוכים עליו יזכר . לפי שיש לו כסס שייכות של חורבה . ושכחו לישך ומכס גדול ידע פשר . אך הוא
כשה אפרנד התקיים אכאפי . והיה בתפלה . ולסוף אליו חלו מאבניו . כי הכירוהו לויין וכזבן הכוער הפקד
דרך איו וור . לפיכך נעלה כפסס אותו . וההרו לשלמו חסס בבוסה . ונמלט חסס בכוסת פנים ובקלון . כמעט שלמו
כוד . לולי שמהר ללכת . ולא השיג שם תאותו ולתלות יטיו דיגרים ודורות . כמו שהיה רגיל להננות . ולשעוה הוון
העם בשקת לשונו מדברת גדולות . גם מאו לפני שלשים שנה . כבר נודע כפס"ד בבליות ומוכות ואפיקורסות . והיה
שם לאלה ולקללה כקרב עמו . אלא שגם העון לשפות עליו מפני כבוד השפעה שלו . ושפת שגבו שכבר כקפך לאיש אשר
אחנס גם עכשיו נודע וכתברר בפ"ס שהוא הוא התי"ן שתלתו ושך פוסו . ועס פתחו פתלה קמיעוטי שנתן עס לאוכביו .
פל"ן מאסו בוטונים . ונפרד מהם כמרפה . ואשכ"כ גם הם נכסלו בו אשר כך . בהשעורר פלוין רשע הריב לה' בנ"ק .
כמש"ל בשו"י . וכסלון כשעוררו את שלהם שעתת ידו . ולא נאריך בה"ש בפ"ס . כי הם יודעים הדברים על אשתתן .
יענו וישירו :

(3) נתקבל בנ"ק בעול ובקשים ובתפולה . שלא כשעו כחיה . כי חלבר שהתנפל והתסכן לכל בני משפחת אשתו
עולתן מחזיקיו ומילת פניהם ששיתדלו לשבר ולכשל התקנה שב"ק של יתקבל לרב אכ"ר ד' מי"ל קורבה .
ולכן חתלה לא היה עולה על הדעת שיבוא שמו וזכרו בתוך המנויים הראויים להתקבל . כי היה ששוב פסול נמור אל הרכבות
דג"ק (עלכר קלא בישא דסנו ששעוניהם אהלעו הקדום מפראג ה"ל . שהיה הפורסם כעולם) אך הוא לא נס ולא שקט
להתפסל ולהשתלל להקניא משכנתו אל הפועל . ולא כשתק בעה שכתב דברי פיוס ותפיכה לכני משפחתו ובני משפחת
אשתו של הדבר הוה . אלא הרבה ריעים גם לרשוקים . וביחוד למי שהיו אגלו כמו תלמידים וכפראג (אש"פ שלא לעדו
שמו חמורה) ובפרנות הכניש שמו כשביל כך אל ר' בערוס חלמד כבית ר' וואלף האלי ור' יטע' כרעסליוא . וספרו
היודעים והרואים הכתבים והאגרות שהחליף עם ה"ל על הדבר הוה . דברים כפלאים שהפלת הסכס . והשכעוה שעשה
לש"י אלה . והעלה לרי"ש על כל רבני הדור הכשיתו סיהא לו למשנה וליראש ישיבה ומנהיג שלו . וככל הדברים שידע שהיו
להם דעות בנ"ק ש"ד הרכבות הפליג בננות . גם של ארזי טורי כר' ז' ואש"פ ישר שפדע מן הכבוד והגדולה כשקל לבו .
דבר רש' באגרותיו ה"ל בנגאלין גדול (אש"פ שלא היירו עולם . ועוד שהפליג בכפשו חתלה קודם שגולד ענין
הרכבות . כשאל לידו פסד למס ששים הנדיל ענינו . וגם אש"כ כספר תפלה של רבי . אשר לר' יודא לוי . אור גדול כוה יש
לכה בקבלתם . כמש"ל בס"ד) רק כשביל ששעו שיש לו אוהבים רבים הנקטים אחריו . עס שכתב ארזי טורי כר' ז' שאל
את הרכבות כידוע לכל . ואלוהי אני כי גם עוה אית ומופת של מיעוט יראתו של המי"ן הלוח . האומר אני ואכפי עור .
פי אש היה לו רק איה רשעם של תורא ששים וכבוד ת"ש . היה לו למכוע ענינו ופ"ו אפילו אם היו חכמים אותו ומסלים
פניו להיות לרב בנ"ק . היה משויב לשרב . מפני כבודו של ר'ו שהוא טוב עם . ושמו הטוב ומעשיו נודעים בשערים
ויש לו שוקת אבות שלשה דורות . ומובטע שלא תפסק תורה שורעו . שכן כשקיים בות"ל . שגם כניו מופלים כתורה וסס
רביים גדולים י"ס' . וארזי טורי בנ"ק כשזכו למה ב"א בנ"ק והפסיד הרבה אלגס : כאוסן שאפילו כעד אשת ענה
בלכר

וכלב היה ופסיק לפניו לו סנדליו ולא להשיג נבולו • כ"ס כהנאמר כל אלה • וכל המיני ירושה ק"ד • אפילו אף
 הכנים מלאין מקום אכזריות בכל דבר • עכ"ס כרב מוכח במקומו • והראה בקיאיות וירשתו הנדולה והרבה בכל
 חלקי עיר ונח הקדושה • ועל כולם משמיו העובים ומדותיו השורות ויראתו הקדושת למכתו • והטבתו לעניים ולאכזריות
 ג"ח שם כל אדם וכבוד אבותיו חלטה דורות וכבוד בניו הרבנים ונית אביו ומשפחתו הנכבדת בעולם • והוא יושב פה שמו •
 והח"ן ה"ל חקום כבוד ונדולה מספקת • שה"ל לשם לבל זה • ולא להכנס כעצום שאינו שלו • מה ג"ס באלמות
 ע"ז וזקק זה ובורות אפסים שאינם הנונים • ואם אולי שפע שפך דבר חן הא ופ הנמור כ"ל • שא"ל לא היה חפץ בנדולה ובשר
 לו להיות קבליקים • ודעה בשתי ידים בל הווכחים לו דבר זה • כידוע בק"א • מה היה נרדף להחליך בו חללה •
 א"ל היה בו סימן ידות ויראת שמים • אכן קצת ה"ל טעם אולם ידחק • ביבאית ידענו שלא היתה לו תקומה עוד •
 כק"ק מן מהרש"ל שעות ששם בלזוסוס וטובות הוא • מלבד דרכיו הרעים בהוראות וטאר דברים מכובדים בפרטות כמנין
 מסקי הנכר • וכן טעה ששם גדול במדינת לוטרינגן • שזכרה בנכש כסף לנדר אלם • בשומר סנדלו • כהסורפס •
 ע"ה הוא הונה אותו • ולא נתן לו הכסף שהטעמו • וכבואו שם לגבות • חסנו שבר שולמו • כפע אותו האיש הסטיר
 עת קמו פטל לו את הנל והזקק בו • אלוהיה ז"ל • וקצר הענה להסתרע כל כליהו • בעסקי מוון צימוד (עם שלא
 יכרע דבר עתה עתה בל ימי היסוד) והרבה סבלו מעמו עד כ"ל • והסמיכו סו"ק מ"ק מ"ק לנרשו ששם עכ"פ •
 וספר ככד אדר • ששם חספ"ח השער שבמין שמו"ל • ששכעלו אפילו אם יוניא עליו עני עשור • יסתכל
 ויפור עליו להציאו משם • לפי שהוא חריב וסורס יסודות כגון קהלת • והוא ידע כל זאת כי כבאש בעיניוהם עד תאר •
 וגם ספ"ח החסידים השכיל ותקף בחנך פרכיניא • ר' בערשן שפיאר שחא אותו למח" • על שסקו הרעים ומשפח
 שרקו • ובראיו זרובניו בלתי אליו הרעה ולא יוכל שמו • והתכלל להשתדל ע"שלושים הנרועים שבמותו • ואבר
 יבר להם שבר הגבה והשליקים בדברים • למען יתאחזו בעבורו לקבלו ליד כח"א • והוא הטעם כ"כ טעמה השתעלות לקבל
 ג"ס לרב במירא • וכי"ח שפע כואת • מה ענין ק"ק פירא הקטע בערך ק"ק מן השוכנה והנדולה כפלים לפחות •
 ומן השלש שששכמו • שהיא גביה ל"ס • בכמות ואיכות וקלה ישנה • ואילו ק"ק אין טובים כערך ק"ק מ"ן •
 ידע • מהי ק"ק מן קבלת ד' יוקאל הא"כ דג"ק לרב פליטה • הא ע"פ שהיא חמונה יותר • וכבשה ופפה רי"ח אש
 רב"ק מיישי לו שכל רבנות • ולו וואו היה נוסע לשם ומוקד מ"ק • והיכי ע"כ להשתוק חרבנות דמין לפירא •
 שהיא כההירבנות שפנות שפנות • הלא לשחוק היה נכשכ עניי המוש • אבל טעה זאת בכונה כדי לאיים ולהנעים לק"ק
 מ"ן • שלא תגיע להם להרעה • בקשת ק"ק פירא אותו ששם להם • וע"י הדוים לו מעט • אבל עכ"פ כפלה נפשו
 וכו' • וסר • עליו חשבות לשלש חשבה כבוא שמו • ועל כן בהגיע חוד הרבנות דג"ק טעה כל מה שבכחו ויכליתו • ככתבים
 ואגדות בכל פאטט ופאטט בכל מיני תפולות שיוכל לפייסם ולקרב דעתם אליו • עד שכנו בגלגלו • והפתאים לא כחו
 בחסי סיין של תפולות המ"ן להכין את ואש • כימה דמין לעשות כל כך השפלות והסתלות והכנעה ויניו ופיוס • לא
 יאומן כי יוסר אפילו אם היה עושה כך לגדולים • ולקמים ושפלים • שהנביהם מד לשמים • והכניסם גדולות ופלאות •
 וכל והנה נחך לאדם גדול • ויושב בכבודו של עולם לפי חדושה • אם לא שזאת השעה דומתו והמקום נר לו לא יוכל
 יקום • ועכ"ל לא הניחו • כי בני משפח זו ומשפחת אשתו שפן להרים קרן עליהו להקים חמאפות שפלות • והשלושים
 סג"ל הסרורים ל"ע כפתה לכה שכר סנדל להם • והנכניסם לעשות ראוי הסדר כפלה כבוד והדר • על כן הלכ
 הפתאים חנית לבית משה • ענה חמאפות שפלות • שז"ל ראה ל"ד • לכן לנכא ישב לו לרבר עוה • אך הנדיל
 גדול השכחו בתורה ובידיה • שז"ל מן החיוביות • שז"ל ראה ל"ד • וז' דבר קטן אלו • א"ל להמית השם
 לספר מעניי כפלאותיו ונשו ונראותיו שהראה בעולם • שז"ל ראה ל"ד • וז' דבר קטן אלו • א"ל להמית השם
 צדוק פ"ו • ולהליל להעשיר למי שיהנה וכדוהם לו • גם אל הכספים קלות דעת הלכו ודברו שיכופו בפניהן לתת לו דעת
 של הרבנות • והצניחו לכל אשה חז' נפש וזכות כני • שיושיף לן ויתכדכו ככניס כמפן • כי כידוע משפחות
 שלא נחמדו אליה • כללו של דבר ל"ד • לוי יכולת לבית כספים וכא"ן • וכל אשר הוא נזר מהר יעשה ויתקיים • וכל
 בניו ק"ק יסיו מולטים וצורכים לקבל את נפשו • לא זוכל ארץ להיל של דביהם • וככנסו הדברים באוני הכנים כארבע

של מחכאי ופרקו כומיין מאוכזרין למ"ל פלוה • ויבואו הכנים על האנשים בכפיה (ידועה) ובפתיו והפזרה ענוה •
 עד שהיו מוכרמים להטעם להן על הדבר הזה • שהוא דווקא יהיה רב כ"ק לא אחר • כאופן זה מנאו להם ערים כנורות •
 והגיל עיני הישרים פני הקלה הכשרים והזקנים היודעים וזכרים אותו • מאו סינא עלי הלשו הראשון כפראז וקראים בכל
 משמיו ותפולותיו • והמה עם היותם עיקרים ככדים ויקרים אנשים חסידים ופזרים • וכקטן לבעל כנין הילרים
 והפמותים • שטורפים בעדו מאד מאד • מהפס סהיה פכול ע"פ התקנה • אבל לא כועל להם • כי המון העם רבו
 פליהם עד שהיו כטלים במשטם • והכריחו לפרוך כמות התקנה • לארשתא דכפרא רבה כוותיה לא נדרו • והנלש
 מפשה טון ביהים • ככראה כיוו ה"ה לנכות מונות יסנות מן הג"ק • דיק הוא ה' לא עכיר קצ' ה דינא בלא דינא •
 גם נזר שישל הדשע ביד דיק קנאי בן קנאי • אשר שנתמלאה סאתו של מין קטה הלו • למען לא יטמו עוד אחריו • ולא
 יחא עוד לאבן נגף ולחוס לבית ישראל • ובע"ה הכנים קבלו סכרון מיד • משת שנתקבל לרב של מוהמה • היתה מהות
 ה' כהן וגל כאב מכתן • וכבואו העירה לק"א והכתיבן בעת שינאו לקרואו לקבל שכיו (אז יודיעוהו נצרו וראנת לכה
 שישיו לפניו בקובלנא רבה) סאל לדגנו מאותה עוד מן או והלאה • כי יש לו קיימ דדוקה לזה • אך מן או בואו נכפלה
 עמדה כהן ומש מין חפשה ר"ל • עד שמשך ידו מכתבת קיימיה • אז בעתה לארץ כמט"ל כס"ד • נסד' וויירוש
 הפתיל לקבל שלומין שלו מיד באותו פרק שהגיע המין לק"א • בו ביום עת לו כבו כבוד כבוד • שכבר היה שחן עסכת יושב
 דרעיון • וע"ה היה נעשה כל עסקי מ"מ שלו דרעיון • גם כנו הנשוי שהיה מתאמץ • כ' במעשה קבלת הרב • בו בכרך
 שיתה עליו אשתו וישבו לארץ אב וכבו כבועה הוא • לא יכלו להקביל שכיו בהנישו הנה • וכסוף שלם אותו דו' ובראש
 במיתה פתאית ר"ל • והסרבורים ר"ל ור"י ששמו להיות מולטים גדולים ומולטים על ידו • כהכשתו יודי פאטט על
 פאטט לשון ידיהם בהשתלותם בעבורו בכל כס • והניאו עליהן חסידים בפאטט ממות • זכעת שנתקבל לרב מוכה
 להניח מהשבתם לפועל עמו • ולא כבינו של ר"י • והיו שותין וצפת כרין כל הלילה כל אנשי הקשר שלו • אך הוא מיד כבואו
 לא די שלא טעה טובה לר"י • ולא הראה לו אפילו ככר פנים יפות • אבל היה עושה ממנו שחוק • ודמיוס עליו כאנכס הוא
 וכ"כ כבוא ר"י אליו לקבל שכיו • ועשה כאילו לא ידעו ולא הכירו מימיו • הלא היה שחוק כביה • כי היו שותין מהב
 שועה גמור • וזה היה שכרו הראוי • כי שהי שקרי כו' • אז נודע לר"י ככלותו ושטותו שהיה שמש למ"א פנים • והכסיד
 צעוהו להכל ולרין להשתלל בו • זה היה הנמול בעד הטובה והטרחא גדולה ששמו בעבורו • האנשים אשר הסתכל לפניהם
 שפתלה ויהתקן אליהם בכל מיני בקשה ורינוי ופיוס ותקוים והכנעות והכנעות של שוא ושקר • ולא דבר חסד הוא • כך
 כיא חדתו לשלם דעה תחת טובה • הלא ידוע ומפורסם מ"ס לבנימין דוד כפראז • אשר גדלו ואשר נשאו וכתן לו ארוסת
 כשפע • ונעולו היה שבעה לטון לו • ולא ופשט עד שהורדו לבור תחתיות העוני ומת בעוני • וכן שלם להרב ר' קרוב
 אשתו • אשר מסר כפשו בעדו להביאו אל הרבנות דמין • אשר שכבר היה כחלית הספלות כפראז • הקימו חמאפמות
 פלגו והריתו משפר ושאו רב כמין • רנה לעסוק אותו רבנות שלו • גם ספריו שסאל ממנו רנה לפשוך בעוטח ומחם •
 תכשרא ותבעס ולקסם • קללו אותו הוא וזוהו קללות כמרבות • על כן אין פלא שיטעה כואת להפתי ד"י • אך היה כטוב
 טובה גם להעני כטול ר"ע • עני בדעת ודל פושט על לשם • חודד בארץ מרחק להביא טרף לביתו בועת אשנו שכשר למלמד •
 שתקע בהפזרות פ"ח אשפר יוד' או יב"ד • כי בכל יום פאטט כתב לו • וכן קבל בכל פאטט ממנו אגרת • וע"ה מכאן
 לשיץ הוא כיוקר • והפתיוו כך קרוב למשך שנה או יותר • מיד כשעת שפטר הוהן רי"ח עד שכל המין כנקוטו • ועלה
 לשון חסידים לא טעה ששבן מזה אפילו לשלם הסוגאה להעני הלו מה שצוד בעבורו וע"פ דקטתו וככפתו לטובתו • ועשה גם
 לזה ככבדו • הניאו ככ' תפת אשר חשב רב"ע להתסטר על ידו כהכשתו • אכן כבוא עליו צרת הקיימות ונכמו רב"ע
 שנה וסר לפולין • ששאו פליש לרבר עכריה • להיות לו לפה ולמליץ בארץ פולין • או נתן לו איזה שמנה והשתדל לו ג"כ
 מאקרים מאותה לפיו • אבל כשי השמש לא טעה רב"ע שליחותו עוד • אבל הודה ולא בוש במקום ששבר מס' שהדין שם
 פורירי • ביבליה סקן הוין הנודר הוא ראש לשעלים מכלים כדס ה"כ כ"ס שר"י • ולא עוד אלא אפילו קודם
 שנתקבל לרב דג"ק • רב"ע זה השתדל בעדו לקבלו לרב • פיו הכשילו כ"כ כאמור אש"פ שר"ה הוא ש"ן • אש"כ לו יאמס
 הרבנות • וצטוהו שמושים למדבר דברי ששוק והמול • אבל באעת הוה נכשו דיבר • ביאט"פ ששכר לו להנלש

ולתועלתו : ו' ח' שיה' לבו נוקפו בידשו האחת ימעת שהכירו כפראו כעו לומר כי יבנתו : סאו כמדר לו שהיה הלעו הקדוש
היון אדם נחמד : ור' ש' י' לו עכ"פ יראת שמים בלבו : בהיותו חנונו הש"ך ו'ל' : רק דקדוקי שכינותו העבירוהו על דעתו
לעבוד עבודתו וכיסי בכנס כוב' : אך עכ"פ לא היה יכול להכחיד האמת תחת לשונו : וינא מפיו פתחים הרבה בעת הפתלתות
כאומר כפימה מה אני עושה : שאל עמו : ומשיב לעמו באחרונה בכך : אע"כ הוא ראוי יותר ואלתו יולטובת בני
אני עושה : כך היו דבריו בעת ההיא : שטרם בערו לפתות לב האכסמים והכסים ככזו ובמרה להוציא עליו שם איש אלהי :
ולית דין ברנה ככל הכל : אבל אח"כ בתת שפסו ר"ש ור' ע"כ לנכות סכרס : יכהך להם לרופץ : ארעהו והכי ככו תרוויכו :
ועפכה שנתתם לאכל : כי ראו שנתתם ויגעו לריק והכל : ואחרונה זאת עשיתו : אל רהניסו ושטי כוב פנינו : טבעו
ברוק ולא הוסיף להם מה שנטשה נעשה לערכב שמעת ה"ק : וכבר אמר הפסח ומוסא אמר יאבד שוכה הרבה : ומוסא
אמרי יכול לקלקל : מה שלא יוכלו אלף קטנים לתקן : מה למדת באנב : ממדותיו של בכל כליעל זה : הרע למסרס ורע
לבריות : של עולם הוא כפוי טובה : כמס"ל גם מכניסין דוד ועבר שארו הרב מלוטרינגן : ואיו לו למיטע עמו : שחפסיר
תימונו וכבודו ולוקה בנומו סוף שחאכד גם נכפשו אזלו כחא קרס מחאן ומכאן : וכן לקו רבים בגוף ומחון כמה קנינים גדולים
שווינא ובשאר מקוונות שירדו ממכסיקו והלך כל עשירותם הסופלג לטמיון : והיו דיראון לכל כשר מחאירא לבידא עתיקתא :
שהוא עבר טובר ישראל לא גוע בעונו שעת לאירס : ועושה מרוישין : וה סלק ארש דעס : אשר לבו הכביר ועשיו השע :
(4) בבוא ארס דעס הלו לק"א : בא גם בונו : מיד כיבר בעמללין התקלקלן : לא די שלא פורתן לאביונים : מאומה
תכל הכסף שגבה מכניג"ג : שכל מי שחאכד בידו רכב כסף הביאו לו לדרון : ככסורים איס אהיס
בא לרסי : מה שלא וכוהס : ואכותיהס מעולם ולא מוס קהל בעולם : לפי מה שהזכיר לו סס בפלי דור הפלגה תלמידין
העפסוס העקסס הקניס ככוב תלא : והחון העס הכולכים לתוח : האמינו בדכריהס : לכן עס היות שחארו עליו
פ"כ היותו עשיר חופלג : והכתיבו שישניק לעניים ולעשירים בפלי חו"מ : הנזכרים לפשות לפעמים : ומטובו עמרו הגדול
ענדבת לבו הרסב כפי הכטתתו : א"כ אינו צריך להס כלל : אבל עס צריכין לו : הכל צריכין למרישע"א : מ"מ לרוב
שחשת העס ההחון באיס קדש הוה : כל אשר הוציא עמנו : לקדס פניו בחכמות יותר מכדי יכלתס : כדי להראות שבתן
למבוא חן בעיני : אפילו העכיס : הביאו לו מתכת דס : אכ"ל העשירים יוכלו מילקורא : כלי כסף גדולים וככדיס
באופן שגלה לבך : רב כל מה שקבל כשכת ראשונה בנ"ק : מלבד מעות ומגדנות : מוז מיה שקבל הון שבתן בדרך : עפני
קבוצ הנ"ק : ומי היה מוגלל בחשפה יותר מכני שששת אמתו העכיס גמורים ומדוכאים : היה פשוט אולם כי הוא יעמיד
אותן : ותהיה פרכסת מנייה כרווח מעשה : אבל גם היה טעו כשכוכס וכתאזוהיחא : אפילו פרוסה אמת לא נתן
שולטנו הולל : לקרובי אשתו עניים מדודים לא הביא בית : אבל כמדרסו שפתחו בקלון : ק"ו לרמקיס : אבל לא וו
בלבד : כי גזל אדם את העניים : המתפרכים בצער : עסק עמלס : עמי אשר מעלמס הארץ הביא אוונת כפוטוס שפוטוס
לאנטוכא : להרויט מאומה : וכא עמי להראות לו כתב השוטטן לפתיר לו מכירתן : לקטה אמתו אוונת בעד הרשות :
בכל עמו"ל לא היה יכול העני להרויט אפי' חצי אוונת : והה"א לדוגמא : כיונא ברורה לקבות כשר חכמים בלי גמים :
וככתבמהו תשלומין יקטבה אמתו לפרוע בדברים רעים תמורת הבשר שאכלו : ונטרה בהן להוציא כנוסיה : באמרה שמיניע
לה כשר במנס בעד ערשת בעלה כהוראות : והנרך קנב אשר לקבול לפו"ל ולהוציא הפעות בכבייה : באמרו אליו לא יעשה כן
במקונו : א"ל אין זה המנהג ככאן לאכול בשר בלי דעים : ובשר הכוראות : ישלו סכר קניב חן הקהל : בא אשר
לקס חמנו שיקא דחומות על אשר מבני קהלס המבורג : שהדמים קניוס אשר ש' ובשר הווננה אשר כמ"ש בטור הרבנות :
ולא היה לאיס ביטוני ההוא : מ' כביסו : רק אשר הוב : נתנו לבנו שהליפנו אליו בעלינגס : ולקפת אחד ש' בעד
ההונסה : והקוין ור' שמואה הלו בכל הוהוב : ולא הפויר לאדם ההוא כלום : נערים שמודים אכל סליבת הפרות
לחבור חלב כשר לישראל : ומהו היא כרכסתן : לא היו נותנין לרד אכ"ד מוס מאומה עד עתה : הוא העיל עליו חכם מדש
עכבישם לתת לו כל אשר שני ה"ט למני סכה : וכך נהג בהטלת עכסילגכדיס בכמה דברים : כמובנה העומר מאליו : ומה
שנתן לו כל חסנו : היה אכסיה לו אכל : הן עופות וכשר ונכיות החובאים חחון לשיר לק"א : וכן ביון לקח כלים מש"ס
לוי : ומיעין לא שגנו על שום דבר אס נעשה בהכשר אס לאו : אפילו שכוין על שום הקהל לא בנך כלל : ואשר לא נתן

על

לא פיו וקדש מליו עלקוס : ע"ה גם אמר שנתהוה רשע המסלוקת עליו : ונטלקו לטתי תרות איהנים ואוהינים : כל מי
שהיה מודע שלו הכסיר : אש"פ שהיה יודע שפאכיל כללות חמס : כמנין שארש עס יונבל כבודע : שגוה להחית את ר' ליב
פרעגור : כשפול שקנה חמנו נפשות : שילקן עמו מן השמיסה כרצן לחטן לא יכפיל את הרבים : והסון ר' אברהם השושע
המוחמה אחר שהורידו מאומות הסוכות וברשו חכ"כ : התקשר לנדוק בכינוי : כדי לתנא לו עילה לירד טעו לחיו לגשרי :
ומדע כמה פעמים שהכסיר בנינות אכורות : וכן יין נגור שהיה ברשותו : של גוי ויין רב בלי שמירה וכלי שותם : ותקן
החיות שנתרועעו : ע"י פעלים נכרים : בלי הסגפת ישראל : התייר בשתייה אשר שנתן לו השול די קפנו : לא יכסיק סכר
שיודע לבאר כל מעשיו : כיסוד נבדר שכתוין : כי אין עינו כי אסעל כגשו : לכן לא עברו שכינות שמים שהן הרבה :
שהיה לבו ולכלימה אפילו בעיני כל מאביכו מקודס : היה שיסה כפי הכריות : אשרו היה האיש שסככו להתכרך בו
לשפתכו בתהלתו מוכיכו לכל הכבוד הזה : כאשר הכטיסונו תלמידיהו הכסורים שקבלתו לרב בנ"ק : ומתה הפער עליהס
בלכות : כראותם שאין עינו ולבו כי אס על העווק והמרוצה לעשות : והוא כמות ולא יטעע מיגיגוולתו : ועס כל שחמס
שעשה לא שבעע עינו וכטנו פטן השעים חספר : וכקס חן פו"ה להסוף : לו שכר וכדכס : באופן שיטעו בו יוסבי עטר ככל
הסנויות היו מספרים חדוסיס חמסיו הכלאים שהראה בנותן קצרי עד אשר כוואס בעיני הכל : עשס לא היה לו אוהב : כי
שיכו כולם שמתאבו בו ובשקר ומרמה עמו הכסורים : שלו להפליג בשכחו ככל דבר וכל עדה חמדה : וידעו בבירור שאין
בו מוס דבר טוב כלל : כל זה היה לפני בוא עליו דרת הקמיעות : אך כמנין הלעו הלו : הפליח העשה ס"ס בידו להשגו : לו
נ"ה כרוב חרמנות שכלותיו כמס ל"בס"ד :

(5) והנה כדי להשטי שניחיתו : התכל בערותו להינות חחון העס עשרט : פענין הסלחות הנוראות שהראה בעולם עורנו
בחי"ק : כדי לטיל איתנו של הכבוד שלא יסרברו אפריו : מה עשרה השתדל ע"י שלוחיו כשתר להביא לדפוס כל א'
בלקית שרי עשנו כמים שפעל ועשה בהיותו רב כחי' האחד קרה כך לפ"ד חחון לסס בא אורס לחון אכל אשר חכמי עמו סס
אפטר בביטו : ובשאר עיבובו שך עומס ביד בע"ה : וכמו היום לסס לקפת הסוכן הראוי לו : כמס בו הכעה כ' כשר
כלל : ולא רנה להאזיר סקדונו : עוד הרת מושכב בשטיו : הודיעו דרכר לר אייבשיצר להודיעס כרת מס לעשות
באיש ההוא : מיד כסע לסס וגור : של הכס"ב הנפקד שיטיס ידו בתוך ידי הנכסר כת"כ שאין בידו מאומה : או יודיע
שנדקו הוא : וכן נעשה : אך הרת הסוקן ביד השי ולא יכול להסיב ידו אליו : עד שכתעים להוציא בלחו מפיו ולהסיב
הגולה : איס שלא גדול עוה : הרי זה אקד : שני יסיה לו וכוח עטגלס : והנה כראות הכוור שבלתה אליו הרעה שגנפו
אייבשיצר : ונאלס לא ידע לפספילו כלום : נתקשרר הכוור ולקח קנה סרפיס והעמידס על לבו : רנה להסיתו עס ריית עגול
העופרת אל לבו פתאום : אכל מה עשה : פתאום לפתע השבישו ותיבס ידו של הכוור : שסאכר ככב כמורס חקסה לא יפול לונו
שחוקתו לא להביד אכר : והצרכו לבקס חאי' שביצר לוותר לו סיינו ולמסול לו : או כשתר אליו וטבה רווח אליו ויהי לכם
ככה הביא שלוחו להכפס לפרסס בעולם דבר גבורותו וכן ערכו : בעשותו כפלאות לא נשטו בכל הארץ דונחמס : למען
ידעו כל עמי הארץ מעשיו הגדולים ויראו עמו : לא לבדי יהודים : לכן קבעים בדפוס לנשוו להיות שחו כנרא בניוס ג"כ :
ואת הרת שפולתנו הראשונה להטיל איתנו על הכריות : אך כבוא העס אליו לשאלו אס מחתו יגאלו כבושים הללו : לא
ישעו והמאומה : וסעה עמו וכאנשק כשפה רפה : ומראה כלינו אינו רונה לקיים ולקסוק הדברים : גם לא להכטיס כפה
מלא : כזה נתן מקום לפסוס שלו לטעות : ואחרו והלוה ראש ענוה שלו : שאינו רונה לתלות סגדולה בעמנו ולא חוקי
סיבותא לנשטיה : וככרה החמסיה והנכסיה שלו כפומבי' ברפובות וכשוקיס סוליס ככרי למכרס : וקראכל דכרי כתב
השטון בעלה כמולפס בגרון כראש הויות : ומטפוס החון העס כללס סס : לראות דכרי הפלאים : היו על פתאום ככראים :
גלא : והבלבד : כי כס ככאן הראה אות ומופת כיונא מיד כבואו : בעדות הסכורים עאתו הכולכים בלסיפות לספר מחנה
גדולות : ולמען תהיה יראתו של העס : והסנין : הוא כפי"ד : שקנב אשר גוליק כשר לחבור : ראה אייבשיצר וקרא אותו
מה זה סכסר : א"ל כשר הוא הנמכר לישראל : א"ל אינו גור עלך שתיאילי מיד הראש של כהמה : הלך והביא
א"ל תשוב ידן לתוך סי הפהים : ועשה : או סנר הראש את פיו ואחו את יד הקנב כסניו : ולא אבה ללסלס חפטי
א"ל כירנה סקנב : למשיב ידו אלי' וכמוקס לא יוכל : נעק כמר נעשו והודס : כי ערפה היא ומכר הכשר כמר דשעוטה

א

ה

בגמר הבקו ונדר אשר לא ידע דבר ו... ונדר אשר לא ידע דבר ו... ונדר אשר לא ידע דבר ו...

הדברי קרה בנינו של ה... ונדר אשר לא ידע דבר ו... ונדר אשר לא ידע דבר ו...

אלו המעשים הנאים... ונדר אשר לא ידע דבר ו... ונדר אשר לא ידע דבר ו...

נחשב אל כעלי דעת... ונדר אשר לא ידע דבר ו... ונדר אשר לא ידע דבר ו...

וכאשר... ונדר אשר לא ידע דבר ו... ונדר אשר לא ידע דבר ו...

21 לא בא בחשבתו כלל לזכור אפילו פ"א מוסרי וכו' תתא ולא לראות סכינים • דאמר לה טובא תקתס •
 22 עשה פ"ב כפרה • סתן לבקר אשת רא"א • ולא היה האים בבית • הלך בדרך לפרוק • וזה נעמי פ'
 וכן הלך לבית ר'ו בהיותו בריד לייפסיג לבקר את אשתו • ובבית הנשים והיולות הולך בין הנשים ור'ו
 במוטע בתוכן • אל המטה שהולדת יושבת עליה • ומניח ידיו על היולדות ילדות • ומוטע ככל כמותל פרות הקטן שולוש
 חסים • כלומר לבקר אותן •
 23 עשה ענין למוכר כשער • על דרכי העם סיהויפער • ואומרים הכל שכנופיו ומתנהגות בחוקות הגוים • ובמקו
 העובות מוסר שאומר לפני אה"ק • סבכל פיו ואומר לפני העין דברי שקוק ותפלות • שר שגורם לפס
 שקוק כפה מלא • עשה בית ה' כמשרת ערבים • כך עשה גב' להויד את העם שלא יתקו בבתיה דעות נורות כל
 פנולין הנשים לבני בלבר להעמידם על הארגום • ומשאל קדושים שמעו לקולו ומכרם הוטב • ולא סמו להפסד מנון •
 ובנו קנה פסילו אכן ע"א גמורה מעט • בדמים יקרים • (כ"ט בשוק הכפיל) • ולא יתהנו • אהרבה חסוק ודיו ככל
 מעשי תושבותיו •
 24 ובחוכחתו לעם כנה"כ סכהבורג • העידו עליו שאחר והודיע לעם שאין לו חנון • נראה שאין שינוי כי אם
 על צדקה להרבות לו שכר טובותיו • מלבד מה שהזכירם ש"ל לת נדקה לעניים • רק לזכורים
 גורים שלו כ"ו בע"ט • גם בקט מהקהל הלוואה • אפר שהזכירו הכפרורים בעת קבלתו לרב • קול עטיר מוגל
 ומגלים עתה הוא תעב ונחלש • וחלל ומתות גדולות ומדוכות מקבל כבואו • הנה לא נשע שנתן לעניים קרובים ודשוקים •
 ואף משפחת אשתו מואתם • ואם באו עניים על פתחו לבקש נדקה • הוויאיתם אשתו כנערה וועקה • והגויאם לגרסם
 מן העיר •
 25 ראה כ' שראו מתפלל אפילו תפלות דר"ט ברכות הכל כש"פ • והוא דבר ור וממו • אף שאינו
 מהבונע ללמד ולהעבירם של פה • כיבוד בתשע ברכות דכפשי • בקל יוכל אדם לבוא ליד טעות •
 אע"פ שיודע כש"פ • והדי כספר תפלה עזי מתה • אין זה גיא"א גסות הרוח • להראות גדולה יפרה בעני העמו •
 ותי הגוים עליו אם אחרם כתיקן •
 26 אומר אותן שהיו כבה"פ • כרכיתו מתפללים סם כגורים • והיה הוא הש"ס • בתפלות מוסף ד"כ • הלך לארבע
 חמות בעת אמירת מנין הוואת • ועשה תכונות בתוך התפלה • שכל הוואת עשר משתנים • גם אחר
 שהראה עמו עשה כיון קידה •
 27 והעיר ארם כשר שראו אותו ספרי • בין הלולב והאחרון כפיצת אנבעשו סכיני הלולב • גם ראה שלא
 עשה נענוע בהולכה והבאה כלפי תעלה ומטה כלל •
 28 גם העיד שראוה שם שיחות בטלות כבה"כ עם על העומדים אצלו סכיני • וע"ל • גדולה יתרה מאד חוץ •
 29 ואמר עליו שמוטה בכיות גדולות בתפלתו ב"פ • גם שמוטה דברים ודים בתוך תפלתו בפשוט ידיו כעין שוט •
 30 ספר ראה כ' שגין אקרו וראה שאינו מנשק ס"ת • ולא הלוח אותה בטום כפי סקוויאין אותה מן הסגל
 ומוכרת לפניו סמוך לו • ולא אפילו הוכך פניו אליה • אלא כשאר על פתחו פניו קדשה ואסוריא א"ס •
 31 עיר הגיד ששע"ל כ' כחורים משוקרים • וכולן בני עשירים • אותן שנתנו כל אפר טיקאטין לכל הפסוק
 לאשתו בטביל קריאת שם תואר מעלה • וענינו • שאותו כבוד שמועיה לו שירות כמה דברים על אפר
 כפורים • כפרות שחפוי כל כ' סתקלה לומרם על כל שתונה • יש להם דין קדימה לרקד בשול סם הכלה בשלה •
 או לפת אים שורי לב תושנה יבשר להם • זה האים אשר תילא פיו תוכחות • תמיד כשער בת רבים להרסוקס מדרבי האמות
 ולעכס מתניבות הינר • השוקוק ר' שהרגילים לדבר ערוה • כיבוד בבית שמעמאות טבל"ה השטן מקדך בין מיניהם •
 ובפרט כקום הלו • בקעה פרוכה טבל סגריג לגרסה • ולא דיו שלא גדר • אבל כוסיף בה פרוה על פרוה • מוראה לגר
 לסרול לגר וזה • בדבר טבול כלש לעזרת • כמעשה גויי הארנות • הויה מעט כמעשה כלשם שיען על הכאוף •
 ולע"פ כשם יקום העם כחורים אשר לג' ישפ"ס כהם • ועתקלה כענין לאנשי ק"א שנתנה פלגיה בעת ש
 חוקתא •
 14 קינו רעה כלש לא טבעה • הטיל שול ככד על הקהל להוסיף לו הרבה לעלות שהפריה להוואת הדרך •
 מלבד סיקון הכית •
 15 כשהוא אומר בית דירתו כאלמנה • טעם ואמר זאת מוכתרי עדי ערובו • גלה את לבכו באר הייב סתירה
 מקוה לגאולה • אינו רוצה לעלות אל הר' אל בית אלהי יעקב • ולא עופס לראות כמקוה •
 לפיכך לא יוכה • ולא יראה כעוב אשר ייטיב"ס עם עמו כעוב ה' את שיבת בנין •
 16 לעשות לו כעין כיהם נכבת לפתור סליה בדרסה • וכן עשה על פיו כנו ובתרו אותו • כשנת קודם •
 17 הגירו אנשים כחמים שמרגיל פיו בשקוק לכל הבא לקבל פניו • אומר עליו דבר טיהה בטל וקורא עליו פסוק
 טלא כומו • וכפני חכות • ספר עליו ק' ר' פייבס מייאר כואת • ואע"פ שקרוב הוא לו • ואמר מי ילך
 מידועים שלא ימנן כוה לכ' ד' לכעו שוקוק ר' סם כלי ארם • ואין ודרדך ת"ס ידא חסים • סל כן אין יראת אלים על פניו •
 18 הגיר החון ר' א' היילבוט שראוה מוסר כתי"ס בלשם בד שפיים שן תפלתו קול • ואינו אומר קדושה עם קהלה •
 וכן ראה אותו כוהב כסתירות • גם אחר אף הגוים לראות שאינו לוקח נייט בידו בעת אמירת ק"ס כלל וכלל •
 19 עיר קשיד הכל שראוה מתפלל ע"ס • ככעית שתי ידיו על האנבעט טלפניו • גם שמיים קולו בתפלתו בקול
 חוקתא •
 20 ראיתו בעיני • טלבג באמירת קדיש (אמר על פניו) גם כנפיות ידיו לעולם וכברת קול חוק האד וקופץ
 בו כמשתע • ומתהלל • ולא נקע ולא נכע עני קופרים ופגרים שישקר • ולא ופניבות בקדיש
 אין זה ק' להראות גדולת •

21 לא בא בחשבתו כלל לזכור אפילו פ"א מוסרי וכו' תתא ולא לראות סכינים • דאמר לה טובא תקתס •
 22 עשה פ"ב כפרה • סתן לבקר אשת רא"א • ולא היה האים בבית • הלך בדרך לפרוק • וזה נעמי פ'
 וכן הלך לבית ר'ו בהיותו בריד לייפסיג לבקר את אשתו • ובבית הנשים והיולות הולך בין הנשים ור'ו
 במוטע בתוכן • אל המטה שהולדת יושבת עליה • ומניח ידיו על היולדות ילדות • ומוטע ככל כמותל פרות הקטן שולוש
 חסים • כלומר לבקר אותן •
 23 עשה ענין למוכר כשער • על דרכי העם סיהויפער • ואומרים הכל שכנופיו ומתנהגות בחוקות הגוים • ובמקו
 העובות מוסר שאומר לפני אה"ק • סבכל פיו ואומר לפני העין דברי שקוק ותפלות • שר שגורם לפס
 שקוק כפה מלא • עשה בית ה' כמשרת ערבים • כך עשה גב' להויד את העם שלא יתקו בבתיה דעות נורות כל
 פנולין הנשים לבני בלבר להעמידם על הארגום • ומשאל קדושים שמעו לקולו ומכרם הוטב • ולא סמו להפסד מנון •
 ובנו קנה פסילו אכן ע"א גמורה מעט • בדמים יקרים • (כ"ט בשוק הכפיל) • ולא יתהנו • אהרבה חסוק ודיו ככל
 מעשי תושבותיו •
 24 ובחוכחתו לעם כנה"כ סכהבורג • העידו עליו שאחר והודיע לעם שאין לו חנון • נראה שאין שינוי כי אם
 על צדקה להרבות לו שכר טובותיו • מלבד מה שהזכירם ש"ל לת נדקה לעניים • רק לזכורים
 גורים שלו כ"ו בע"ט • גם בקט מהקהל הלוואה • אפר שהזכירו הכפרורים בעת קבלתו לרב • קול עטיר מוגל
 ומגלים עתה הוא תעב ונחלש • וחלל ומתות גדולות ומדוכות מקבל כבואו • הנה לא נשע שנתן לעניים קרובים ודשוקים •
 ואף משפחת אשתו מואתם • ואם באו עניים על פתחו לבקש נדקה • הוויאיתם אשתו כנערה וועקה • והגויאם לגרסם
 מן העיר •
 25 ראה כ' שראו מתפלל אפילו תפלות דר"ט ברכות הכל כש"פ • והוא דבר ור וממו • אף שאינו
 מהבונע ללמד ולהעבירם של פה • כיבוד בתשע ברכות דכפשי • בקל יוכל אדם לבוא ליד טעות •
 אע"פ שיודע כש"פ • והדי כספר תפלה עזי מתה • אין זה גיא"א גסות הרוח • להראות גדולה יפרה בעני העמו •
 ותי הגוים עליו אם אחרם כתיקן •
 26 אומר אותן שהיו כבה"פ • כרכיתו מתפללים סם כגורים • והיה הוא הש"ס • בתפלות מוסף ד"כ • הלך לארבע
 חמות בעת אמירת מנין הוואת • ועשה תכונות בתוך התפלה • שכל הוואת עשר משתנים • גם אחר
 שהראה עמו עשה כיון קידה •
 27 והעיר ארם כשר שראו אותו ספרי • בין הלולב והאחרון כפיצת אנבעשו סכיני הלולב • גם ראה שלא
 עשה נענוע בהולכה והבאה כלפי תעלה ומטה כלל •
 28 גם העיד שראוה שם שיחות בטלות כבה"כ עם על העומדים אצלו סכיני • וע"ל • גדולה יתרה מאד חוץ •
 29 ואמר עליו שמוטה בכיות גדולות בתפלתו ב"פ • גם שמוטה דברים ודים בתוך תפלתו בפשוט ידיו כעין שוט •
 30 ספר ראה כ' שגין אקרו וראה שאינו מנשק ס"ת • ולא הלוח אותה בטום כפי סקוויאין אותה מן הסגל
 ומוכרת לפניו סמוך לו • ולא אפילו הוכך פניו אליה • אלא כשאר על פתחו פניו קדשה ואסוריא א"ס •
 31 עיר הגיד ששע"ל כ' כחורים משוקרים • וכולן בני עשירים • אותן שנתנו כל אפר טיקאטין לכל הפסוק
 לאשתו בטביל קריאת שם תואר מעלה • וענינו • שאותו כבוד שמועיה לו שירות כמה דברים על אפר
 כפורים • כפרות שחפוי כל כ' סתקלה לומרם על כל שתונה • יש להם דין קדימה לרקד בשול סם הכלה בשלה •
 או לפת אים שורי לב תושנה יבשר להם • זה האים אשר תילא פיו תוכחות • תמיד כשער בת רבים להרסוקס מדרבי האמות
 ולעכס מתניבות הינר • השוקוק ר' שהרגילים לדבר ערוה • כיבוד בבית שמעמאות טבל"ה השטן מקדך בין מיניהם •
 ובפרט כקום הלו • בקעה פרוכה טבל סגריג לגרסה • ולא דיו שלא גדר • אבל כוסיף בה פרוה על פרוה • מוראה לגר
 לסרול לגר וזה • בדבר טבול כלש לעזרת • כמעשה גויי הארנות • הויה מעט כמעשה כלשם שיען על הכאוף •
 ולע"פ כשם יקום העם כחורים אשר לג' ישפ"ס כהם • ועתקלה כענין לאנשי ק"א שנתנה פלגיה בעת ש
 חוקתא •

לעצת מלכס : והיה יתקנה לראות בה שחיות גדולות . וכבר היה נכבדות מדובר בה לטעם גדולה שבה ארבע קופה
למכור לה סך חכמים . ואשר ימים מועטים פתאום לפתע בא סברה . בלי שהיה אדם אגלה . כי משנה בריאה בקורה :
ובעת היא עוד וקפה כבה כ לפני אה ק . פתח אויב את פיהו וקלל . לעצמו ולפיתוקלל . גם כבוד ופיתוקלל ששלט ית
לקרוב הספר הקדוש כשקף בשרו וכלל קלל . ולפניאותו הודה על טונו תפי מיתו כסרתו :

52) העיר החון ר"א שצין אחריו כלל פועם סכא לכה"כ הלך בקומה וקופה . לזכרון ראשו לגמרי להסתחות
לפני אה ק . גם לא ברך על הנייית בכל פסם שכתשטף בטלית :

33) אמר מו"ר ר"ח ס"י . שפסם אהרן בכיתו . ראה חזקתו גדול ולולו כנט" . גם ספר ואזושיכסיס היה
וכשע למקר בהכטפה שלא לגלות חסותו של ר' ליב קיק עם ר' ליב שמשוס . וכיזה סקר על רמג"ס
כאילו הוא נלה הדבר . ולא ידע ר"ח מזה עמומה וכפיתרס ר"ח שליו . מאד וכשע על סקר ביסוד השם . שלא דבר
פלאו : ועד"ו קמאר הריב בין אוהנים ורעים . והדרכו שולח מדעים ובין אחים יפירי . גם אסרו חסס פו"ר ר"ג . סיוודע
דבר סוד של כיוער . ועדיין אינו נראה לגלותו :

34) גם כשע למקר לפני מו"ר ג"ק . לומר שלא כתבו כאן רק סתי קמיות : ובתדרר כי דבות הכס :

35) ספרו כשעה שחאל ע"פ שתוכה לבנו . שחלושוק שסיכרילו עגלה נכ . והוא לקח המעות לכיסו והלך וישב לו
בעגלה עם אשתו של כה"כ ס"ל . לבוא עמה אל בית המסדה . ועד"ו התרנה האשה כשעה כשתטטה
מעתת הכיבוד הלו :

36) דרש ואשר אכילת חיני תכשיל של מזה בכסס . וגם יתקנה שלא לאפות בתבוא אהד חתר מאשה ליטרות ושלא
למעות מזה עבה . והוא אשה הרבה יותר מאד בתבוא אהד . וכשע לו חמות עבות כיותר רבות מאד .
לכשאלו לאשתו מדום עוטה כך . אחרה כשכיל הילדים . תר"וכי ילדים נריבין דווקא לאשה עבה . מה שהיו מתוך
לפסוק כי"ת . והיחידו היודעים שלא נראה נר ככיתו אהד שעה ששירית . שכבר הלכו לישן הוא וכל כ"כ בכלל :

37) וכן דרש ומישה שלא תלכנה הנשים והבנות כרייטן רעק . ונתו הסרונה הולכת בהן :

38) ספר ריב"ר טאלס אהד השלים מעות בידועל וכן . לבטוח סיבוא בתוך כך לדון עם בעל דינו שתבעו לפניו . לפי
שניה נפון ללכת להסעיו כפעם היא . ואחר שכשע זה לדרכו . כתן מה שהשולט בידו לתוכס : גם אסתו
של ריב"ר אהרה שיעה דבר מכוסר עליו . ולא רתה לגלות חסות א מורא :

39) הגידו אנשים כבידוד . איך המדת של י"ס הסבור היתה אלנו בשאלה בגין תכונות סברת מרה . ואמר לנפרה
שתשעש ככבר בתקום מרה ותלמש אנכעה טס ושעתה כך . אהר לקח אנכעה בידו ולקח אותו באשר
קלוק הבלו כלסונו . כלומר לירע אס טעם מר לה . ובאה המדת וספרה השעה בבית רבה . לשכח האכה במדת עכוה שלו :
40) החחסר להודיר שלא לקרית כס"ת טעובד ישה כסיד וזבהיק ומלובן היטב . ופסל את כל כס"ת שהיו טשויות
כך . ורובן ככולן כתובות על קלף כוה . ולא שויאל לרובן קשיט דעדי הכי . וכן אהר שורי הדב
פר"ו שאינו בו פיסול : כדווכח מההיא דאין חילין ע"ג מישילין . אכל כה"ג אדרבה יוכר דעיו יותר טוב . ולפ"ד
במג"א יש עכוה אהר טיבור : ואתיא כס"ת יש כתב ע"ג כתב . אס"כ הוגר לי ושמעתי . שס"ח גדול בקי בהוראה : לעג
עליו ג"כ כוה :

41) ככה הורה טעות גדולה להסעיר (כמקום שאמריו להקל) על השעבודות והשניקות להפענות כנג"ג : וגם שהיה
נכסה . והנריך לשאלו לחפא אס יש להן סכנה כפענית . וכשודס התשעו לטיבורן : אהר שפייבות
להפענות מכ"פ . כפי מה שהגידו בשעו . כשעת בוס להקל בשתי נפשות . ולהחזיר ככ"ג . ומתוך שאלוהו . מכלל
שהיו יודעות ששקל להן הפענית . יסעיר מורס גם כנדרסה .

42) הראה עמנו שתתפר לומר שאינו מקבל עתה כעד דרוס מוכסה . וכשאלו חק"כ חאה שוק אהר שדרה פה
אהר לחיאל השעות שייחס בהשעו : וישאל לקהל אס שלקולו בשילי הדרשה : אינו לקח . ואס מקנש
כשלא

43) פליטא . אוןיקס . והסיכוח ע"פ דרכו כסל . ולקח : איך למעשה הכרית . ולקח גם עניים ואנכמים כשכרו :
44) הכריו . על בתי"ב שהיו וזה . לפי שהיוית כפנו סוגת . ולא הסתין לה עד ספלד . סחא אינה
מעוברת . אע"פ שסרסה בין שניה . כמה סבורים ההמן סבלונית מעוברת ואינה . וסוף קרובה
אלעננה . ואין אדם חסיס עמיהרס . וכך היו כוהנים חסולס . שלא להטני ולקבוע המוכה עד אהר שילרה :

45) הגידו ראה כ מראה אותו חכדיל בין הלולב . והארתוב כספית אנכעותו סביב בינתיים . וגם שלא טעה
כענוט בהולכה והנאה כפי מעלס וטעם . רק כגב ארבע רמות :

46) עוד הגידו שראשו סת מיות . בעלות כבה"כ . עם אנשים רבים . כל שמוזרים חסבי :
47) סהר"ג יוכב אוהל כס"מ דק"א . סארע בבית רטל"ד . שנתכסלו שלס ליטרות כמר בקדרה של
סלכ בת יומא . גם שיי בקדרה כמו ארבעה לישט מאשה והתיר התכשיל . ומה על מנתך . סאס
מתינו לומר שמשערין כחסקל . סיה ברך לכל כסמות שיוכה ליטרות כמר עם מרק . לבעל הסתאס . מלכר הקדרה
לא ידעין כסה בלעה . שחיתת קדרה וסנה :

48) הורה לאכל שיעלה לקרות כשבת . ואע"פ שהיה כשע עת"א שאינו רגיל בכך . ילא היו פרהסיא : דק טסני
שהיה כן עמיד אהבו . גם סלך אליו לטעו . מה שלא היה עושה אפילו לטעלי בתים ככדשים
שנקהלמו . אס אינס שפירס אהבו :

49) אמרו ספסל על סי . שנתכס ככר לאהר חתנה . והלה ככשיו . מיכעט שלא נדר . וזה טעות כדבר חסנה .
שהטניע במקום שאין עליו אלא הוכרת נדכו (ועת"מ) כ"י של מורי נר"ו) כו"א אשת"מ היה כנתכס מתנדדיו .

50) ספרו כזה ב"א כדבר . ספורס : שייסס למוהל עלומר זה . כסא של אליהו כהנו . עס"ה . והוא סתק על
המזהלים האומרים כך כשכונים הילד לברית . ולא נובע עמנו כזה : סס היותו מראה עננו לומר
כס"ה . וכאילו כוכב על פיו כוהנניו . וכס"ס כת"ש"ר"י בכלל . והדבר מנוהר כס"ה כשלא תקומות .

51) מחה בכהנים שלא ועמוד אהר . חסס על רצפת כה"כ . בשעת כ"כ . (שהיו כוהנים . כך חסולס חשפת
החדרות שלכני אה"ק חסויקים . אותס לעמוד ססכל בהנהיג סככה"כ . על כן היו קתס לרשקיס
לממוד נדר אסיס להטע ברך . כך היה התכס ששע חקדות דאל . והוא הראה גדולה לסבור . עכסס הקדוס סקיס
ספוס בדיהס כפני גדולי הדור חלפניס . והכריתס שישערו על סספסלים כפרדוס זה מזה . ועשה ערעורים כככה"כ :

52) ככה נקטלשנות ענהס בהקפת לולב . שלא יכננו בין ספסלים : (כפי שהיו כוהנים חלו) מפני הדוחק .
כי הסס רב וכולס דונים לוכות כמנהג . ולא יכלו כולס לעבור ככובו . אס לא כאוען זה . על כן
לא שחמו לו כזה :

53) רצה לאסור סמן של רעם שקורין רי"ב או"ל ככרי . שכתב פשוט כתאו סלו לאכלו באין פונה סס ומספקן
כדבר . ושע בקול בעל הסננות ישראל . סעוברים אותו כעקס סרונים ססה . סתוהו ויכלולו .
שלא לקנותו מנכותו של גברי (סעוכרו כוול) להנאתס ולסובתס . ואין בו כום חישוט לנחרי . והרי אפילו סמן ויע .
סערטו עליו סכמי התלמוד . וגם כדורות אפרונים סתקפו בהתרו . כו"ט כמסובות סה"א . לא יכלו לקדס כו"דבר
פאהר שפסס התרו . לא טעה דבר כוה . וכיונא בוכמסחד . אלא למחואן כעיני אנשי ענתו . נדר זה התייר ששע
איבורי כרת :

54) ספרת אשה סהלכ אלנו בשאלת חסיס . שסתיר לאשת פייס דעכיר ללכוס לכניס כיום שליס לראיית
ועסה האשה סילדה . שהיא אס"כ בלדסה . כמוכר כרטיית הילדות . עין סכר סכירת לה"א .
וכן הנידועוד כסיס סבורה לכלס אשת יעקב דנגיד . גרוע יותר :

55) ראתה מפרסת סככותו . איך אסתו של סתין קתס דניס (סקורין סולן) כיש"ק . ססינאל אותס הניס
סן ססוק . וכשעה רכנית שלו התיכס סתקח כוועוס בעד כניס . וכן שעתה עוד לקחיה סלכ סתלה כו
כשע : והעין שוסד כנגד ווראס : וכדתי אילו לא היו כוסיסין הניס : או יראיס חששתת יחודיע . היתה נועלת
כשע

בית יחזקאל הסופר

קל"א הנהגה כהן שפליב לספר פסח הכת הדומה פל"ר פסח שפליב ל"כני חמשים שנה
 יכלה הארץ הקדושה שאלם עפמי קועבוס : מהו אדוקים ב"ק פ"ר והקאסם . וכודע שיהיה
 בכנסיה שלל לטעם שמים . על כן לא יקיימה ונתפרדה חזילתם . והוא כיסר לאוקבוס כמים וכפלות עמו . ואמר ארז
 א"כ לא יחזיקם לאנשים גדולים . ואמר מה שלל הנלמו אינה ראייה . כי לא שקקה להם השעה . וכבר ברור שאותה
 שכת חזקים מצויים היו . שהאויבו כפנר מוכס ש"ק פ"ר (עין פה"ק) מאתם פתחה סתכפת כפ"ל (מ"ל
 גבויות עדות דמכיים) . והם שהטעוה לעיני"ה שמה . והכשלוהו ועל ידיהם הכשול גם הוא רבים כפראג ובנוא"ל
 ולאנשי כולין שפדו אלו כפראג . והביאו כ"י מינות שלוב"י בדיהם . והנה ראינו נמורה כי עודנו מחזיק בטומאתו
 פתחה . ויונה להכלישה כנטיעה דרך שיהי נאה . באוני הפתאים אשר לא ידעו בין ימינם לטמאלם . ומאנשים שאמר
 להם נכואות ופתי תורה . וכך הנידו לנו הפרוש כ"כ בשש כשע בנו שאמר על ספר שמות הימים שאין בו דבר רש .
 רק שאין ראוי לפרסם כדברים הפ"ת שבו . בודאי אינם רשאים לפרסם מומתת בית הסוחרים שבתוכו . שם רמז
 ואין מספר לשק"ץ ש"פ ר"י עשה"ק .

קל"ב נטר בהקפה מהקנב אפרים . וכשטללו החשבון לתבות עשותיה . קמו ר"א וזנוהו על השלישי
 בקלות נמדרנות ונדומים הרבה . עד שהוצרך הקנב לכונו על הפרטות . כפרנס : והיינו ק"ס
 דסקיל כשרא מטכא ולא יבינ רחי :

קל"ג חציר ר"י כנסל כשעמד לעני התיבה להקפלה בי"ס של אמו פ"ה . שהיה עומד בנדח של של הארץ והקוף
 השנים עליו שטמור כתי"ח כסך על שפי ידיו שמוכס בפיו . והורעות כשנות על עקום הנרות
 פלפני אפ"ק : ואינו דובר דבר לא בשעת תפלת ל"ש . ולא כק"ס . רק תמיד ארבעותיו בין סניו . ככה הוא עושה
 תדיר . אין אומר ואין דברים ולא שפתים נעות :

קל"ד גשין חסדר לכדורני חזערמות שם היין וכס . ולא השנים בע"ש ש"ש שצריך לשלוח הצט קודם נתינתו
 אל סוכי העיר לעין כו תתלה קודם שיגדעו :

קל"ה באה לידו אגרת שלל היתה שיכה לו וסדר על פרס רמ"ה קל"ז) השרת שלו כבוד צבית ר"י ישראל כלי"ה
 כסדרו של רבו רמות : וככה . אמרו רבו אייבניר אל תירא . רמ"ס הוא שכל אלו . וכך
 וכך אני שוכס כבודאי יש בו איזה דיבון הינוכי שמתעשה איתו . אשר שדקק כשמו באינות של ש"ק . שר"י . לולי
 זאת לא היה אדוק בו כל כך . כמו שצוה על כל מיניו : שהוא קטור בו כשכלי עוני הדעת בלי ספק . מדות דמה נכשת
קל"ו ולכן השתל תמיד ע"י תלמידיו שיספרו ויכתבו ויפרסמו בפלאותיו בעולם . והיידינו גם כן הכל הכנור
 העשמה לו אטילו שרדי או"ה ויחזיקים העשכזיים לפתחו : וככה הם עושים וכותבים מודיעים
 למדושים בכל עבר ופנה . עד ששעה קול העין בכל העולם . עד מהיה כמעט אי אפשר לקור השקר . פחת הפרשים
 שגדל שמשלו תלמידים שאינם הבונים . ומלאו אוכי שמושי דבריהם . והאויבו שהוא איש אלהי קדש רוח מבור בו . ואשר
 הם סכאי שמים . עושים שורה . ואחרים לפקות יאמן השמיים . שהוא כמעט ל"ה שיהא הכל כוזב . וזה האופן
 מהתכונה כנס הארץ למניו . עד שקשה לתמות און הטועים ולהעביר השקרים המורים חן הארץ . ואשר שגשג ששכונים
 הדכים ההם . קדמו במוהם של הפתאים השאחיים לכל דבר . כעמם עשמו מינו הססוים אלהים . ולפחות שורה
 לו הפחיתות כודאי . וזה היה כל חבנתו עמו הפל לדרוש לא"ה . ובאשר ניבא עליו נכואו הבכיל וכבר לגבלי פרושעין
 שר"י טהוין כעמו . לכן לא היה כסוי שותבו ונדר לו תשימותו של ש"ק . שיעלה מקומו כשילה השקור (אל) גרם
 השעלות . וכן מסכ בלי הפק שכבר נתקיים הדבר ביטבו על כפא הרבנות ד"ג כשם גדול . וכך ששענו באויבנו מיסדה
 תלמידיו הכורים שר של פגעים . והשתילו לספר חארה רובל"ג גדולי הדורות וככלל פרע"ה והכניאים ועלכים . וככלם
 טנאו מום פגם שלל נלקחו למנוכה של חשיח . עד שהגיעו לספר כשכחו של הנור הפגום אייבניר . שהורו רק עקף רגל
 ועל קדקדו און פועתום . אחרים שלא נמצא שום דבר רש כמדות ומעשים והפלות קמתו של כולם . לפי לותאות
 שפלוכה נקום"ש של שרשים : אך אל שאלו יודע רעה קשעה לו פקעה : לעלל שולקן שלל ק"א גוא"ה ומכסו מלפני

מעשי נבים ונבקות ועד אייבניר

י"ט

קל"ז נהגה כהן ככונים כמה לטבות רבות של חלב כמדרש עשות של פ"ה . ואשתו של ר"ב שתינוגוסים
 ויין חרף . ונאמן זה הוויא רוקם ככ"ל :

קל"ח הפלאים שהראה כולדות ע"י קמישות וכסחים ויין עמוס . יתראו גם ככניו ככניו וורו וי"ק ש"ע .
 וכסודו כספינה של כסר עלב והלכו לקראתו ויחזיקו"ה . והתאון רי"ג על כתו לילה ירידת שמתה
 כמכוס פלטיה . או פכה איתו כטע כנו של סתין . וח"ל אל ידאנו כל חאונה : אכריבתו כשישנות של שני סקרים ויתן
 לזלזות לאיראורם כלל . או תכור הוכה חן הכשים :

קל"ט נ ואח"ז כדע שנייץ כתב על שני סקרים שם התושב ש"ן שר"י) ותקף לביאתו קללה
 רבתה הככה ונתן נ נמים ילדות ילדות כיום אחר . וחזק כשכוס אחד כמים רזובים . (עין
 שבל"ה) והוא יתהלל בדת שקר בלישת שלו . שהקיימות כעלו פעולתן . בודאי אשר לזות נאות . ואשר לשנעון
 לשנעון (עד הכורים) ככה יסקוד"ה על הרעה להביאה עליו ועל ביתו :

קמ"א ורח"ה כגדול פעה להכעב כשקר בביתם של כו"ה ככעב באלהי השמים ואלהי הארץ בקול רם וזמק גדולה
 ומרה וכתלישת : עד שלא כתב ותן מידו בהחבור . רק קמיע אמת כלב . ומצוה וכפדו הסומכים אש
 ידיהם וקרימו לכנס כמעט עם כנדיהם היודעים האמת . כשחכם דברי סלל רשע כביטוי . שבושה סתורה לשוא תר"ו . ושאר
 ס"ה ששעה ע"י תורים ומלומדי של א"ה . וכריני ישראל (שעה כתמו אידיים ויניקו אנתו) און כאן מקומו :

קמ"ב וכ"פ חשך ידו את לזנים להלעינ עלאותנו ואיננו הקדושים .

קמ"ג הקטאות והזריכות שנים וכמה כשמות ומזין שנקשו כריב שלו . לא יכלם ספר . גם כי כנענו חזת
 כפה סקרים :

קמ"ד בררשה ו' אדר תק"ט . כיבא על ביאת השמים בתין איוה שנים . אך הוא כבר כתיאש טלהאר בייים עד בואו .
 קבחה ואמרו העשם שדומם ככ"כ כשכעה באדר . לפי הודות שזרמוים הכת הארודם בש"ה . ובאתר שמתפלץ
 כנכ"י . גם ידיות כשכע"ה הכול דחש"ה מולת תי"ר . כנ"י של הססול שמוקף שלהם . וכן פיכות
 כשכ"ה ת"ג הכי . גם כיסרו השומעים דרסה שלו . שכל בעם שחסיים מחין הרעהלו דרמו ככבוד . שומם כשם
 טד"ה דואקא . מפני חלוי עולה למנין שנים . כבודם על וד הרמו השתלילו לבנות יסודות כיות בית ככפל . חנן כופרים
 שסכעל :

קמ"ה בסעורה ברית ששעה רי"פ ק"ד חטון תק"ן . בא כשתי שעות אחר פנות היום למועד הקדושים אל השולחן .
 וכבר נאספו שיהם השומעים לשעודה והשתללו חנה כמנהגם . וכמפסס הנכנסים לשעודה גדולה . אשר שהניע וזין
 תעלת המכסה . וכבואו של כתייה אש התפללו . כלומר להשתלל עוהם (שכוראי לא התפללו יודי כביתו שלא כוחסה)
 וענו אותם שכבר התפללו ויסגרו אל השולחן לאכול . והוא הסב עמהם וישב כשעודה . עד הלינה . ולא התפלל כלל
 תפס"ה . זה ראו כל הנכסדין כן תפשו . וכשכפר חסם שכסית לכן הולד . שכוראי יוכה לראות ביאת השמים . גם
 של ענאו אשר שטובטקי לראות גם הוא . אשר שגדרשת ו' אדר שכבר כתיאש חזם כע"ל . וכן יהא בלי שפק . כל
 יאה נאות"ה :

קמ"ו בהתחדש חינוי סקל סנתק"ל . עשה פ"ה גדול בתשכולותו כשוכני . לפקות שכוריים שיכשרו לפו"ע
 ככל אשר רצה :

קמ"ז אח"ז כסע הוא ושני פרנסיו הדשים שנתעמו על פיו . והלכו באיוה עמק של כבוד להשתדל אצל שר גדול
 שיהיה שמייר"ה כהלסטין כעם הדיא . והגיד כער כנו של א"ה . שיהיה אש כעליון ההוא :
 כששגיע סעין לשם באור הבוקר עם שיעו . אשר שסיו על כרך כל הלינה) שיד ערכו להם שולחן וכבר היה
 ק"ס וק"כ . ישנו לאכול ולשתות הוא ופרנסיו וכברותא שלו . כלי הקדוה אידית כרבות ומפלה והכשת תסלין :

בית יהונתן המיפר

אם יחיה כפי לעמוד באלף קשות... ואלא כגורו לי... אמתו יעתי בשלום... אנליכס אפילו השאלך... בעת רשעו... רבות וכרות תכונות סבלת... תחשט סמוכות סגולתו לכל הפס מקנה... ויכין כסאל חרירות סלא טעמי... סוף העת קולת סהענקת... לז"א כפי מישוט כפי ויבלתי ובי יסרה גדול מזה ואיש חסידה סה יערוק סכסכות והודאות... רחוקות לפסח כפ"אית בדולות כלה... לו יתפרך דומיה עסלה... הלא באעת סייבים אנו לסודות ולסבס ולמלא לסוכנו דנה... על כל הפסדים הנדוליס והגוראים... אילו פינו מלא כמירה כיס' אין אנו מספיקין בו... סל כן לסמו יתברך מודה סלה... בורא ספילה לו כאוח סהלה... ולפיכך ר"ע חשטק... כמראה ססתנו סל' לוקה... וידע סלא קיבל עלטו... בללו סל דבר... לעולס יסא' אדם דניל לומר כל דענדק ס' לטב... אטרי סהקבה... לדברו דניאל סאחר כרה"ק... יתבררו ויתלכנו ונול'... ולא יצינו כל דשפס' והשפס' לים יכינו... כמדונה סהעננו למת כואת ואטרי הווכס ומוכס... ותי בוהשפס... למו סכסס... בעליו יקרה... סמוס דניקוס כס' ונילוורכנו כל יטרי לכ... כי דקמחא לבא' בעי... חוקו ואחזו לבכס כל סמייס לים לה'... אל תיראו סרפת אכוס וסנדופוס אל ספעו... כי כנגד יאכלס ססונו'... סוקו ואל ירכו ימוס' כיוס סבר לסעולת כס'... מי לה' אל'... ולמת סליכס סיום כרה... וס' יברך את כס' אלף פטמים כנה... ככפס סהודו יסנך ס' כותב כנסך בדול'... כי מכתבו סניסני כתי סיום... והעלאכה מדוכס... ויסעיק וס בעת... :

קצת השמטות ספפר ערות ביעקב... גם מעש מפחה עינים ובית יהונתן

מדות ביעקב דחד כ' כשעט... סיד אחר קבלת אייכסיר לרב דנ"ק... ספ ר"א כרה' כ' כך בסניס... סוף סמכר... כפשו סליו להכיוו הכס על סדכנות... והוא הוה סכה נס לאסוי ר"ז סהיה אסדמק סבורים... והכריעו סיתן... לו דעמו : אף הוה כנוס כנפלתו... כי כנפלתו סחרר הקסל מיסכו ססה הכררים לקבלת הרב... כאה לו סהעוטה רעס... סברסו לו אסר סהקיק לו סך רכ... ונתלדל כאות סעה כמעון נס כנוסו ר"ל... ער סססוב כות... ר' מן כרס' רכס' סוף ספאלץ כסבורו לקבלו לרב סס... סלך לפלטה ומת כע"א... וסלה דילכקו סהיה עשוק באוכי כלכ (והוא כלכו... כסחו כמי הכל) סתעבר סל ריב לא לו... כותב כער סחין כונס לכל כדו סקוס סענאה ידו : וכער סיו לבלי סוק... נשתלס... לו כסעלו... כסל כמולי רעו סן רכ ר"ל... ונתכמה לסוכו וככרה... כמסקל כעה ליטראות... והיתס סליס סוף לכיו סתי סנה... וסל סיה יוכל לבלות סוס מוון כסי... רח סה סססכו סוק כנרונו : ואת היתס לניסית סחרך ככלכ לסוכו... ס"ס סערו... לסין כעדות סקר סל ס"ק... סתנולל כעכלי חית סתי סנה סמק כסרו ועיניו סתקס כסורי סך... ועס סהיה ווק ספניס... לככרות סיה גוססל' ימיס... ולא יכלס כסחתו להכרד... סד סנוס סחין להדליק סתי ליערות כרות סלב... ולככותן על... סטמו ככו"ל... באוסן וס הראיה כס ידעיתו סעללה באוכיו... וכאוסן וס סורה להמית נס האסס סילהס אסת רל' פ... ס"ס... סהיה גוססל' ר' סעות... כדונה א ססר... רח' כ דכר סרה עלי כפטי סלוסי ראס' כ... וסער כפירס אנו וודעין... וסכירין אייכסיר סהו מנת ס"ך סר'... אעס' כ' אנו סמויקין כידו... כוא כפטר אסר כך כסמוך... כקונר ימיס' והוא

סיה סתקד כניו סל סא' כ' וסס סארע עס אסיו סקטן ידוע... ככר' כו"ל סלא וכוורו דכרוס כלה... רק להודיר את העס סלא יכניסו א"ע כנמר סאינו סלהס ויסחרו כעסס מלהכות כנמלהס סל סכניס... ונכ"ל כפתח עינים דעו"א כסחס... ככה קרה נס עס הרב מדוקלא... סכפל כרסס וז סחן לו הקורח הלו... לחורו סהיות כפסל... לנמה סעסחיל כה ולסמור כ"ס כמתלה לקנא לה'... כענתו סל יוצן זה לפ"ד להכאתו (למין לא יסרד וכנות... סהרלב) אין זה סהענה לא ידע להזכר סחרב סכחו... סוף כעס רכ כע"כ... כה סגסס לידו כתויב לייב סשסוחר סכרו סל סמועכ אייכסיר... ונח סף סוף לקנא כבלת ה'... לרדפו לאותו מיסית ומדיית... ולא עלגס כידו לא ספסיק לנמור הדבר עד סשארע לו סגסס... כעו"א נרס... ס"ס... כי ססמועביס אחרו סכנין וס סת על סרף אחר סמועכ סר'... בבית יהונתן דיו' כסס' ר' חסר' סך לט' וז כלכ יעוד זאת... עס ססכ להוסי' לכו על מורי כרלו אסר עמוד ככרין דס' ס' כרניס... אסר ראה סחין סקונטרס קטן סהניס... מורי כרלו כס' סר' להסלין... כפשו מנגד נס כפעס הווח לעמוד כפדו רחכ כגד סחוריס סנילו להפר דת (וכולס סלויס סרסונס כתועב הלו סככאן) הוה דברי סקו' ג... קוליס כעיניו (כאשר סס ודלוי סכקריס עיניו... וסן כלכו וכלכ סיעסו סהודת) הניא דכנו רעה... סהר כתב לסרסקיס... אין מורי כר' ג... (קדוש יעקב... עמוד הימין לכת ולחונכה... סכל בית ישראל ככו עיניו) הדפיס דברי מינות וססלו כחווה... כעסס כראה ספסר כסותס... סקומות... והסמיינו ספסל נס לכז סהלה... סיידי לפניהס באחיות עיניס... לומר על איס סהאין לה' כס"א כדורו... סוי לנולמס... כס וס' אית על עניס סתמת סיעדרת... לסדא עין סרועס ולסכות עורס... כרך סססוק ידו מורי סעוב עס' ה' וסכניס (לס עס כהמוע... יסר) (להתקלה וסמסרת... אס"ו : :